

ABONAMENTS

Barcelona, una any...	500 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, una any...	1000
Amèrica i Portugal, trimestre...	125
Països concrets, id., trimestre...	125
Altres països, id., trimestre...	125

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 539, PRAL. — TELÈFON 11480
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11, I. 12. — TELÈFON 19003

EL TEMPS

En general el temps és bo a tot el país, i s'observa un augment de la pluja de Barcelona, València, Vic i Bages, i cal ser per la resta.

El sol està encalçat per tota la zona.

Temperatures extremes: Màxima: 14, a Sabadell; 12, a Girona; 10, a Lleida; 8, a Tarragona; 6, a Reus; 4, a Tortosa; 2, a Huesca; 0, a Saragossa; -2, a Pamplona; -4, a San Sebastián; -6, a Bilbao; -8, a Gijón; -10, a Santander; -12, a Burgos; -14, a Valladolid; -16, a Salamanca; -18, a Zamora; -20, a Segòria; -22, a Terol; -24, a Calatayud; -26, a Alcazar de San Juan; -28, a Ciudad Real; -30, a Toledo; -32, a Madrid; -34, a Aranjuez; -36, a Guadalupe; -38, a El Escorial; -40, a San Lorenzo de El Escorial; -42, a San Juan de los Rios; -44, a San Juan de los Baños; -46, a San Juan de los Baños; -48, a San Juan de los Baños; -50, a San Juan de los Baños.

CRONICA EL PERMANENT I EL TRANSITORI

La destitució del senyor Pich i Pon ha deixat vacants els tres primers llocs de govern de Catalunya. L'experiència ha demostrat si era perillosa l'acumulació de càrrecs tan importants en la mateixa persona. Entenguem bé, però, que els tres càrrecs aludits de fet no són sinó dos, perquè el de governador general és producte de la llei de 2 de gener, i per tant transitori, com l'estat que l'esmentada llei creava a Catalunya. Si no existís cap altra raó de principi, aquesta seria suficient per a no admetre el destitament dels càrrecs de president de la Generalitat i governador general transitori en dues persones distintes. Mentre l'Estatut no serà modificat constitucionalment, el president de la Generalitat serà el representant legítim del govern de la República a Catalunya; en conseqüència, doncs, si el càrrec de governador general, de nomenament del govern, no es superposava exactament al de president de la Generalitat es produiria una dualitat que per força hauria d'originar interminables conflictes i malentesos, en perjudici evident dels interessos generals de Catalunya.

Podia discutir-se la conveniència de fer coincidir el càrrec de president de la Generalitat amb el de cap del Consell, responsable davant del Parlament de Catalunya, però de cap punt de vista legal o pràctic pot defensar-se la separació de les persones del governador general i del president, perquè o l'una o l'altra haurien de quedar anul·lades, posat que totes dues tindrien la mateixa jurisdicció, i ja se sap que pràcticament no poden coexistir dues jurisdiccions idèntiques en les funcions i en la representació. Renunciar a aquestes funcions és infligir una "capitis diminutio" a la presidència de la Generalitat, perquè és ben clar que la renúncia o cessió no pot venir d'altra banda sinó d'aquesta, primer perquè totes les funcions que el règim transitori assigna al governador general les té per dret propi el president de la Generalitat, i després perquè el governador general, creat de la llei anticonstitucional del 2 de gener, no pot cedir ni renunciar res d'allò que constitueix l'essència de la seva personalitat transitoria, posat que renunciar qualsevol de les seves facultats equivaldria a modificar la llei que li ha donat vida. I en dir que no pot renunciar cal entendre que és el govern que el designa qui no pot desprendre's de cap funció sense contradir-se.

La figura del governador general viurà mentre existirà el règim transitori, però mentre viurà haurà de coincidir per força amb la persona del president de la Generalitat, i necessàriament ha d'ésser així, perquè el dia que la llei del règim transitori serà derogada la figura del governador general desapareixerà automàticament i restarà la del president, amb totes les facultats que l'Estatut li assigna i cap de les quals no li ha pogut alienar la presència del governador general. En un mot: la presidència de la Generalitat representa allò permanent i el governador general representa allò que és transitori, per tant, allò que és transitori pot adaptar-se a allò que és permanent, però el permanent no pot cedir res al transitori ni abandonar cap tret de la seva personalitat sense infligir un tort irreparable als drets reconeguts de Catalunya.

La jornada política a Madrid
La cua de l'«Straperlo»

(CONFERENCIA TELEFONICA AMB EL NOSTRE REDACTOR A LA CAPITAL DE LA REPUBLICA)

Acaba la setmana enmig d'una confusió enorme. Un període evidentment inspirat pel senyor Chapaprieta sol·licita al matí un matí una treva en les llibertats polítiques perquè hom pugui celebrar totes les llibertats en la labor econòmica. No és la primera vegada que es fa una crida d'aquesta mena; sempre que es produeix una situació semblant a l'actual, quan les ferides del poble estan encara obertes, es fa una crida vigorosa a l'opinió i no manquen gens per a demanar silenci; unes vegades és En Camó, altres l'Alba i ara li ha tocat el torn al senyor Chapaprieta. Hem de suposar, però, que en aquesta ocasió la crida va acompanyada als propis ministerials, que són els que posen obstacles al senyor Chapaprieta.

Ahí al matí el senyor Chapaprieta féu una declaració anunciant que no pot acceptar que l'obra econòmica quedi anul·lada per actituds passives que impedeixen la seva aprovació, afegint el que següent: «No he renunciat pas als meus plans, per la qual cosa busco fora del Parlament el consell que aquest poble negar-me». Aquestes declaracions deixaran d'ésser sorprenents si es relacionen amb les visites i conferències que va celebrar divendres a la tarda el president del Consell. A la nit, en sortir de la Presidència el senyor Chapaprieta, confirmà i agració les esmentades declaracions. Un periodista oficial li preguntà si troba obstacles en el si del Govern o bé per part dels partits del bloc radical per a realitzar els seus projectes. El senyor Chapaprieta, després d'una llarga vacil·lació, donà una resposta negativa.

Malgrat això, les dificultats existents i no són precisament per les lleis del pressupost, sinó per les lleis de càrrec fiscal. No és, doncs, a la Comissió parlamentària on el senyor Chapaprieta ha de lluitar batalles decisives, sinó a les finances que abans presidia l'actual ministre senyor Bardají; que ara presideix un altre amic del senyor Lleroux.

Divendres a la tarda, el senyor Cha-

PAUL REDFERN, L'AVIADOR AMERICÀ...

...que des de fa vuit anys es donava per perdut dins la jungla. Ara es veu que els indígenes l'han trobat (Foto Urbis Press.)

Chapaprieta, després d'haver conferenciat amb el senyor Gil Robles, visità el senyor Lleroux. Aquesta visita es relaciona amb les dificultats actuals. El president del Consell sol·licita al matí el cap del partit radical al Parlament per als seus projectes de tipus econòmic. El senyor Villanueva, referint-se a aquesta conferència, deia ahir a la tarda al bar del Congrés: «El senyor Chapaprieta ha fet el que hauria hagut de fer el dia que es formà el nou Govern. El senyor Lleroux condiciona l'ajut que se sol·licitava d'ells en termes que el cap del Govern no podia acceptar, ja que no es podia comprometre a res sense tenir en compte el senyor Gil Robles, el qual, per la seva part, exigeix governadors civils i alts càrrecs per al seu partit, a costa dels radicals».

El Govern passa, doncs, per l'amenaça d'una ruptura amb la minoria radical, dirigida més que mai pel senyor Lleroux, el qual es veu que no està disposat a fer més sacrificis. Prou s'ha sacrificat ja l'illustre "caudillo" radical. El qui volgués governar amb aquestes Cortes, hauria de comptar amb ell.

En aquestes circumstàncies, les declaracions del senyor Chapaprieta més que una amenaça semblen una súplica adreçada personalment al senyor Lleroux. Hi havia qui deia que el senyor Chapaprieta imitava el prelu di de la famosa òpera de Rigoletto: «Pietà, pietà, signore, pietà».

Mentrestant, l'assemblea de l'«Straperlo» segueix els seus tràmits judicials. Ha estat designat jutge el senyor Bellón, el qual ho fou ja d'Instrucció al districte del Congrés de Madrid, a la vegada que ho era municipal al senyor Gil Robles, quan la dictadura, essent ministre de Justícia el senyor Alabau. El senyor Bellón passà de magistrat al Suprem, en virtut de la llei que el tropi ministre volgué derogar a l'objecte d'eliminar altres magistrats de l'alt Tribunal. Encara que el senyor Bellón és afí a la política, una persona que aquests de gran prestigiament a la tribuna de Toledo, a l'antic districte d'Yllescas, i és una de les personalitats més destacades de la Cèdola. La cosa curiosa, però, és que s'ha produït com una mena de fenomen telefònic, ja que dijous d'anunciava la el nomenament del senyor Bellón com a jutge especial, i els periòdics d'aquest matí publicaven ja la seva fotografia, essent així que la Junta de Govern del Tribunal Suprem no s'havia de reunir fins ahir, dissabte, a les onze del matí, amb la finalitat de designar la persona que havia d'assumir un càrrec tan delicat.

LA GUERRA A ETIOPIA

L'APLICACIÓ DE LES SANCIONS

S'HAN REUNIT A GINEBRA EL COMITÈ DELS DIVUIT I EL COMITÈ DE COORDINACIÓ, I HAN ACORDAT QUE LES SANCIONS S'APLIQUIN A PARTIR DEL DIA 18

LAVAL HA DECLARAT QUE FRANÇA APLICARÀ LES SANCIONS, PERÒ FARÀ TOTS ELS ESFORÇOS POSSIBLES PER TROBAR UNA SOLUCIÓ. — HOARE HA DONAT COMPTE DELS TREBALLS CONCILIATORIS PORTATS A CAP. — A PROPOSTA DE VAN ZEELAND, ES CONCEDEIX UN MANDAT ALS GOVERNS FRANCÉS I ANGLÈS PERQUE ELS CONTINUIN

(Informació detallada a la pàgina 7)

Al front militar.

Per ara no se sap res segur de l'anunciada entrada a Makalé

Addis Abeba, 2. — Aquest matí s'ha desmentit oficialment el rumor circular de la caiguda de Makalé a poder dels italians.

En aquesta regió ha començat a ploure amb abundància, i els habitants més vells de la regió asseguren que mai no havien vist en aquesta època una pluja tan intensa. Si continuen els aiguats com fins ara és evident que la campanya militar italiana topará amb noves dificultats.

A ROMA TAMPOC NO LA CONFIRMA

Roma, 2 (a les deu del matí). — La presa de Makalé no ha estat confirmada, però se sap que diversos destacaments italians penetraren diverses vegades al recinte de la ciutat i tornaren immediatament després a les seves posicions. Les operacions al voltant de Makalé s'han fet amb el suport dels carros d'assalt.

La ciutat de Makalé no és ocupada militarment, si bé els seus voltants estan totalment envaïts per guerrers etiops.

EL COMUNICAT NUM. 35

Roma, 2. — Aquest matí la premsa italiana ha comunicat el comunicat número 35:

«Continuen activament els moviments d'exploració a les zones d'Hamarat i de Cheralta. També prossegueix també ràpidament l'organització civil dels territoris ocupats. En certes regions del Tigré s'ha procedit a la creació de destacaments de voluntaris que tindran cura de la vigilància del territori. S'han efectuat reconeixements aèris a tot el front, principalment sobre la regió de Danakil. La nostra aviació ha assenyalat que a la zona de Gorahai es troben grans concentracions d'enemics».

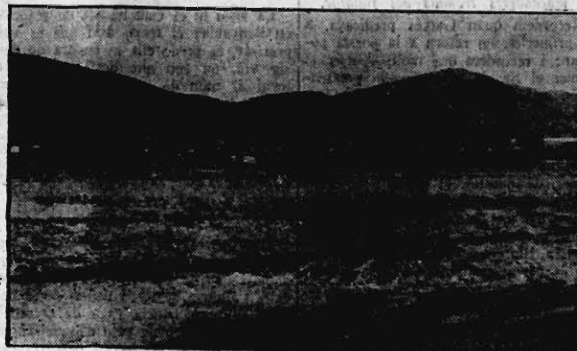
ELS MORTS OFICIALS DURANT EL MES D'OCTUBRE

Roma, 2. — Oficialment s'anuncia que en el mes d'octubre resultaren morts a l'Àfrica oriental un oficial i quatre soldats. També per raons de servei o malaltia moriren un oficial i vint-i-set sots-oficials i soldats. De l'1 de gener de 1935 al 31 d'octubre el total de morts per tots conceptes a l'Àfrica oriental és de 193 entre oficials i tropes. També han mort 10 obrers a causa d'accidents o malalties.

INFORMACIONS FELIXISTES SOBRE L'EXERCIT ETIOPIC

Roma, 2. — Segons una informació italiana procedent de Djibuti, tropes etiòpiques s'han negat a sortir cap al front.

Del mateix origen s'anuncia que un batalló que havia rebut fusells i cartutxos, aquests últims d'un calibre diferent al dels fusells, abandonà el sector que ocupava al front de la Somàlia i féu una gran marxa per tal d'anar a protestar prop del ras Nasibou el que significava aquesta desorganització. El ras, a fi d'evitar que es repetissin aquests incidents, féu afusellar tres oficials encarregats de la distribució d'armes i municions.

PAISATGE D'ADUA

LES DIFÍCULTATS DELS ITALIANS

Diré Daus, 2. — El corresponent de la Reuters en aquesta ciutat diu que els etiops compten amb tres aliats per a rebutjar l'esperat atac italià a la regió d'Ogaden: la set, les malalties i el desert.

Els italians hauran de travessar un desert sumament arid, els rars pous del qual han estat embutats quan no emmetzats pels danakils. Caldria, per tant, transportar tota l'aigua necessària per a l'exèrcit, que avanci, i les reserves s'estoraran ràpidament pel consum que fan les màquines dels cosos motoritzats.

Si bé els italians acuden als avions per tal de proveir d'aigua les columnes formades per 15.000 homes, els abissinis creuen que ni amb aquestes mesures no podran fer el necessari proveïment.

En allò que fa referència al riu Uatxa, que els italians tractaran d'aconseguir, queda eixut a l'hivern i es troba totalment infectat de còccidris.

A més, la pesta de malària que hi ha en aquella inhòspita regió ha començat ja de fer sentir els seus efectes entre les tropes expedicionàries italianes.

SUBMISSIONS RELIGIÖSES

Front del Tigré, 2. — Els caps religiosos del Tigré occidental han presentat a Addis un gran nombre de subdits etiops desitjosos de sotmetre's a les autoritats italianes. Els nous sotmesos procedeixen en llur majoria de la regió d'Adi Abo.

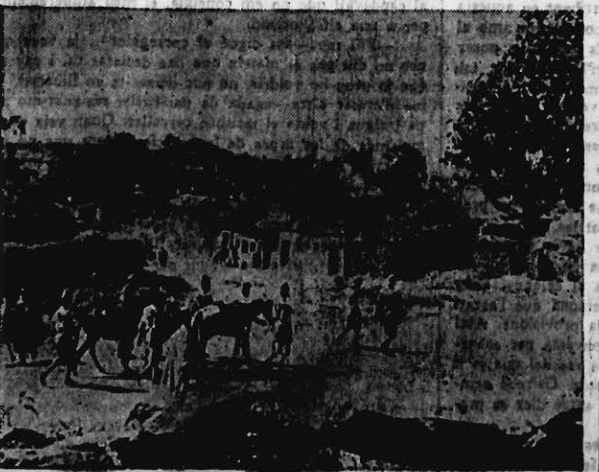
ACORD ANGLO-EGIPCI

El Caire, 2. — En virtut de l'acord entre l'Almirallat britànic i l'administració egípcia del port d'Alexandria, els edificis d'aquests dos departaments han estat encarregats de la vigilància del port. A aquest fi, uns quants oficials de marina britànics han entrat a formar part de l'administració del port d'Alexandria.

BADOGLIO A BRINDISI

Brindisi, 2. — El mariscal Badoglio i el sots-secretari d'Estat de Colònia, Lessona, han arribat a bord del "Conte Verde", de tornada del seu viatge d'inspecció a l'Àfrica oriental. Eren esperats per les autoritats. Han estat aclamats per una multitud entusiasta.

(Passa a la pàg. 7, col. 2)

ELS ITALIANS A LA CIUTAT SANTA

— d'Addis Abeba, de la qual ocupen tota la zona. (Foto Urbis Press.)

UN MOTIU D'ALARMA

Abrir a la tarda, a la Rambla dels Estudis, es despreguà un cable dels tramvies i es produí una certa alarma, seguida de la típica curiositat barcelonina. No hi va haver desgràcies, per sort. (Foto Centelles.)

INTERMEZZO

De l'ordre i del desordre

per JOSEP M. PLANES

Fa cosa de dos anys que, amb una colla d'amics, ens delirarem entre, cap allà a les deu del vespre, a la vila de Perpinyà. Com a primera providència, es tractava de fer un sopar que anés a l'hora. Desgraciats de nosaltres, no sabem pas la que ens esperava; a tots els establiments on ens adreçàrem — restaurants, bars, hotels —, és a dir, a totes les cases que, tèdricament, eren especialitzades en el comerç de donar batre al qui té set i menjar al qui té gana, fórem rebuts amb la mateixa frase: — Senyors, ja no és hora de sopar.

Jo sempre havia cregut que si algú tenia autoritat per a fixar l'hora dels repassos, aquest era el que havia de menjar i no pas l'encarregat de servir-los, però aquestes idees anàrquiques, evidentment, provenien de la meua condició d'home de més avall-dels-Pireneus. Avesat al desordre d'un país en el qual s'opom i diem a l'hora que ens sembla, aquesta primera topada amb la civilització del Nord em va fer un cert efecte. Altrament, un canvi de peripatèria va tenir cura de dir la frase que resumeix la situació:

«Com es veu que vostres vénen de Barcelona! Aquí fem com a les grans ciutats, com a París».

Aquestes paraules eren dites amb un to de legítim orgull. De cop, però, sol fet de no parar la taula a les deu del vespre, la riallera capital del Rosselló entrava dintre l'òrbita de les grans ciutats que marquen el ritme del món. A Barcelona no podem pas aspirar a una glòria semblant.

Tampoc és cert que, a París, no es pugui sopar a les deu del vespre. Els vells senyors decorats i de barba blanca us diran que les coses van tan malament que ja gairebé us serveixen menjar a qualsevol hora. Hom atribueix aquest desori a la desmoralització de l'època i a la crisi dels valors tradicionals. Tant és així, que els grans cafès dels Champs-Élysées han descobert, davant la sorpresa general, que podia constituir un negoci el fet de despachar sandvitxos fins a les dues de la matinada. Val a dir que perquè això fos possible ha calgut que hi hagués la guerra europea i que florissin tots els ferments cítics i depravats de l'«après-guerre».

De totes maneres, seria injust no reconèixer que aquestes larves de desordre i de decadència sols afecten el món cosmopolita i destrueixen que, als ulls dels inexperts, forma un món que se'n diu el veritable París. L'altre, el «vrai Paris», continua fidel a les seves tradicions. Us n'adoneu de seguida quan veniu aquí a fer alguna cosa que no sigui el turisme. L'altre dia, una senyora a la qual vaig tenir la feblesa de confessar que m'havia llevat a les onze del matí, em va dir, amb un to amablement rondinaire:

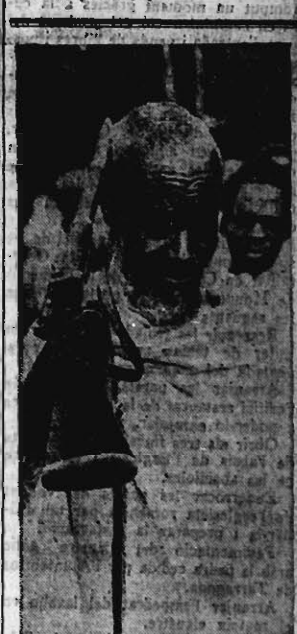
«Ah!, com es veu que sou espanyol».

En el fons, he de confessar que em va ploure que precisament per aquest tret, i no per cap altre, que reconegué en mi un home de la raça del Cid i d'Agustina d'Aragó. Malgrat tot, valgué provar de demostrar-li que l'essència de l'espanyolisme no estava pas en relació directa amb el fet de prendre una matinada més o menys grassa. Fou enebadada. La senyora havia estat una vegada a Madrid i sabia de què anava.

Els parsons, de clar, són a casa seva i poden fer el que els sembla, però em fa l'efecte que el s'hi fixessin una mica vaurien que el seu horari de vida té un punt de poca-solta. Aquesta febre de llevar-se de matí, d'emportar quan nosaltres encara dormim, de fer l'aperitiu quan nosaltres esmorzem, de dinar quan nosaltres comencem a pensar que potser ja és hora d'anar a beure un Picon, de reprendre el treball quan nosaltres ens entaulam, d'estar veritablement fatigats quan encara nosaltres som a les preures de plagar quan nosaltres tot just comencem, d'anar a l'espectacle quan nosaltres pensem en coses més serioses, d'estar al final del primer acte quan nosaltres prenem l'aperitiu del vespre, en fi, tot aquest desfici de menjar-se el temps, no els pot ésser bo de cap manera. A mitja nit, els trobeu cansats, ulls pesats, morts de son, mentre nosaltres estem frescos com una rosa.

Amb aquesta prouja de distribuir el temps d'una manera racional es deixen perdre tot l'encís de la vida. Es llevent tan d'hora que no els queda lleure per a fer res. En absència del sol concret i directe, s'acostumen amb la teoria del sistema: «No el veiem, però anem d'acord» — pensen en el fons. Prou he provat de demostrar-los, als que m'han vingut a tomb, que el sol no està veritablement en el seu zènit fins cap allà, entre una i dues de la tarda, però no hi volen saber res. Si no fos que diuen que els francesos no saben geografia, em pensaria que tot això ho fan per avergonyir-nos, als que som de més avall de Cèrber.

Quan el meu amic Sogarra encara no traduïa «La Divina Comèdia» dels sorvets que en aquest món hi veniem a fer ben poca cosa i que, ben mirat, d'aquí a cent anys tots seríem calbes. El nostre és un bon país per a dir aquestes coses tan asenyades, però no hi ha pas manera de fer-les entendre a aquesta multitud enebadada que assalta els metros i els autobusos amb una energia gairebé bèl·lica. (Com voleu anar a predicar la sana doctrina mediterrània en un país on els diaris del migdia surten a un quart d'onze i els periòdics de la tarda porten la data de l'endemà?)

Un dels soldats etiops que formen el nucli dels disponibles

Congrés Socialista a París

S'acorda constituir el partit neo-socialista francès

París, 2. — Avui ha celebrat dues sessions el Congrés del partit socialista francès.

La sessió del matí ha estat consagrada a l'examen dels problemes de la política exterior, havent coincidit els oradors que han intervingut en el debat a manifestar que França cada vegada està més unida a la Societat de Nacions i a la democràcia anglesa.

La sessió de la tarda ha estat dedicada a la discussió dels problemes que planteja la política econòmica i financera del Govern.

CREACIÓ D'UN NOU PARTIT

El partit neo-socialista francès, integrat per membres de diverses Federacions del partit socialista de França i delegats de la Federació de la Gironda, s'ha reunit després de tancar el Congrés del partit socialista i ha facilitat la següent declaració:

Després d'examinar la situació creada per les decisions adoptades, han decidit associar-se a tots els esforços que es realitzin per a una unitat popular susceptible d'originar la constitució d'una majoria democràtica i un Govern de renovació republicana.

Perquè aquesta acció pugui realitzar-se sobre una àmplia base nacional els reunits han resolt fundar el partit que s'anomenarà «Partit neo-socialista de França».

La seva intenció és sol·licitar el concurs de determinades personalitats polítiques.

El secretari de la «messa» provisional és el senyor Max Bonnafant.

LA SOLEMNE INHUMACIÓ DEL MARISCAL LYAUTEY

Ha donat lloc a cirimònies importants. A la fotografia, el següent d'automòbils blinfats precedint el fèretre. (Foto Urbis Press.)

EL TURISTA CALDERÓ

Sembla que, a poc a poc, els gestors governatius de la Lliga i l'Ajuntament de Barcelona van desenrotllant les seves iniciatives. Fa uns quants dies era el general Codolar que arribava tot l'enrenou de la batalla de l'escala amb un gran escàndol de gaselles i discursos i que ara sembla que es va desfilant per a reduir-se a la inauguració dels grups escolars que ja estan construïts o projectats.

Ara, amb un procediment distint, és el jove (?) Calderó que generosament dona a Catalunya el fruit dels seus anys varicosos passats a l'estranger. I, d'acord amb el procediment distint que així com el general Codolar ha fet molt soroll per molt poca cosa, en Calderó fa tot el poc soroll que pot per a veure d'obtenir molt. El turista Calderó, per aconseguir el seu projecte necessita molt poca llum. Quan menys millor. I si pot ésser, per poc que la censura l'ajudi, ens trobarem amb un tinglado muntat sense que ningú s'adoni.

En Calderó és el pare d'aquesta criatura batejada amb un nom que, com el seu pare, té un aire anglès però és en el fons molt català. Gosari dir radical català. El lector haurà comprès que ens referim a la Touring Association de Catalunya.

El senyor Calderó, que es va acreditar en un discurs a una alpinista francesa, convertint Guimerà en un entusiasta de l'alpinisme català, fent-li dir en francès "fuyons, fuyons, de la plaine basiste", avui és el millor dir de gestors de la Lliga volen que sigui l'arbitre del Turisme oficial a Catalunya.

Fa poca dies, aprofitant les darreres activitats del senyor Pic i Pon, es va celebrar una Assembla General. Varen ésser convocats a aquesta Assembla els representants de totes les branques que tenen interessos en el turisme: hotelers, fondistes, agències de viatges i de transport... I tots aquests senyors varen aprovar uns Estatuts de la Touring Association, varen nomenar-ne uns altres per a ocupar uns càrrecs, i se'n varen anar a dinar al Ritz.

Però, això, que sembla tan normal, va anar de la següent manera: Un secretari va començar a llegir els Estatuts, i en arribar a l'article tercer, el senyor Pic que presidia i a qui això dels Estatuts i Reglaments no li interessava mai, va trobar que la lectura es feia pesada i va proposar que els donessin per llegits perquè, va dir, això dels Estatuts sempre són per l'estil.

El Secretari va suspendre la lectura i els estatuts varen ésser aprovats. Immediatament el mateix secretari va llegir una llista de noms. Eren els designats per a ocupar els càrrecs que els Estatuts creaven. I com que cap dels presents no sabia que deien els Estatuts, ni quins càrrecs es creaven, ni les facultats i retribució d'aquests càrrecs, la lectura es va acabar sense cap protesta, i es suposa que els senyors de la llista varen passar a ocupar els càrrecs per als quals acabaven d'ésser elegits (?) per l'Assembla. Després d'aquest esforç els assembleístes varen anar al Ritz on van dinar sota la Presidència paternal del senyor Pic.

I així va aconseguir el senyor Calderó, abusant del poc interès que el senyor Pic li sentia sempre per la lectura, donar vida a aquesta Associació de la qual el públic només sap que té un nom que és un ximpleria. I amb aquests Estatuts a la butxaca, el senyor Calderó ha començat a exercir un càrrec i a gestionar que la Generalitat traspassi a l'Associació tots els serveis de turisme.

Sabem que el senyor Calderó és una cosa tan complicada com Conseller Delegat - Director - Comissari General de Turisme.

Sabem que aquest càrrec porta la filigrana d'ésser gratuït com a Comissari General i retribuït, i ben retribuït, com a Conseller Delegat.

Sabem que endevinem que aquest càrrec no és incompatible amb el de gestor de l'Ajuntament de Barcelona.

Sabem que en aquesta Associació hi tenen intervenció l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat.

Sabem que també n'hi tenen els representants dels Hotelers i agències de viatges, que són els associats de l'Associació i paguen una quota mensual.

I per fi, sabem que, per decret de la Generalitat de 19 d'octubre darrer, l'Associació té caràcter oficial, i preten que li siguin traspassats els serveis de turisme de la Generalitat.

Però això és tot el que ha estat fet públic fins ara.

Es que es pretén que ningú no sapiga res d'aquesta Associació? (Ni els mateixos associats?)

Es que es creu que el nom del senyor Calderó és, per si sol, garantia suficient, perquè amb absoluta clandestinitat se li lliurin tots els serveis de turisme?

Què diuen aquests Estatuts i altres que d'elles es deriven han d'ésser contestades pel turista Calderó. És imprescindible, si vol ocupar aquest càrrec que ell mateix s'ha creat a l'ombra protectora del senyor Pic, que expliqui a l'opinió pública utilitat de representar per a Catalunya i per al turisme en general el fet que a més de la retribució de conseller gestor governatiu de l'Ajuntament de

Barcelona cobri els emoluments d'aquest càrrec tan misteriós que ni amb la celebració d'una Assembla General ha estat possible posar en clar en què consisteix.

I quan haguem llegit o sentit al senyor Calderó, sabem si tot plegat no és més que una manera capciosa de fer trobar de tenir un càrrec vistós, amb un títol anglès: que li doni aires de categoria internacional i li doni centres de barriada, o si, com ens temem, es tracta d'introduir clandestinament una perturbació en els serveis de Turisme de Catalunya, barrejant barrejant els interessos legítims dels industrials que tracten amb aires relacionats amb el turisme, i les funcions superiors de coordinació i control que han d'ésser de la competència exclusiva dels organismes oficials.

El senyor Calderó té la paralya.

L'Alcaldia de Barcelona està encara enlگیر

Ahí, festa dels Difunts, en fou també a la Casa dels Vins, que pel dia i per les circumstàncies semblava la Casa dels Morts. L'edifici, però, no era pas abandonat del tot: aprofitant l'absència d'Alcalde, per veure si hi havia manera de seduir la vara, alguns gestors vagaven com ànimes en pena preguntant-se quin destí els reservava el Destí, ja que tal com van les coses sembla que la famosa frase napoleònica es pot aplicar també a l'Alcalde. El que cal, doncs, és treballar. I no pàren de cercar-la, no solament els gestors, sinó les personalitats de fora la casa.

Ja diguérem ahir quin era el panorama, i sembla que s'ha confirmat que no s'apartava gens de la realitat.

Ahí, però, entraren noves personatges en escena, o tracten d'entrar-hi. El paper Jaumà s'ha revist una mica més dintre del partit, i el senyor Cirera i Volà ara fa gestions a favor seu (a favor del senyor Jaumà, no seves, ja que ell volia, o vol ésser President de la Generalitat), però no seria possible que si veies que li fugia la presidència no fes una conversió i no les fes per donar-se la vara que ara tracta d'obtenir.

L'altre personatge ha sortit del partit agrari, que fins ara havia callat com un mort, i és el senyor Heriberto Duran, gestor, autor d'un amonició sobre el subministrament de les aigües i fins ens diuen que aviator o cosa semblant. No sabem, però, quines probabilitats té aquest candidat, i per això ens guardem de recomanar aquest paper als nostres lectors. S'hi podrien afegir els dits.

Com es veu la cosa està molt confusa i enredada, i no seria estrany que a darrera hora l'Alcalde fos designat en combinació amb la Rifa de Nadal.

La supressió de la Junta de Seguretat de Catalunya

Amb referència a la supressió de la Junta de Seguretat de Catalunya, de la qual informàvem ahir els nostres lectors, cal consignar que la Junta existia en virtut d'un article de l'Estatut. És a través d'ella que la Generalitat mantenia els serveis d'Ordre Públic a Ca-

lunya, i és d'ella també que s'havia de servir l'Estatut en cas previst per l'Estatut de conflicte extraregional a suprarregional.

Però això no va ésser tingut en compte l'endemà del 6 d'octubre, i l'Estatut es va incutir dels Serveis d'Ordre Públic prescindint de la Junta de Seguretat.

En el darrer any aquesta no havia donat altra prova de la seva existència que haver estat nomenat secretari d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

talunya, i és d'ella també que s'havia de servir l'Estatut en cas previst per l'Estatut de conflicte extraregional a suprarregional.

Però això no va ésser tingut en compte l'endemà del 6 d'octubre, i l'Estatut es va incutir dels Serveis d'Ordre Públic prescindint de la Junta de Seguretat.

En el darrer any aquesta no havia donat altra prova de la seva existència que haver estat nomenat secretari d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

talunya, i és d'ella també que s'havia de servir l'Estatut en cas previst per l'Estatut de conflicte extraregional a suprarregional.

Però això no va ésser tingut en compte l'endemà del 6 d'octubre, i l'Estatut es va incutir dels Serveis d'Ordre Públic prescindint de la Junta de Seguretat.

En el darrer any aquesta no havia donat altra prova de la seva existència que haver estat nomenat secretari d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

La disposició que suprimeix la Junta de Seguretat, cal relacionar-la, doncs, amb la situació de fet existent des d'ella el radical senyor Roure i Carricarte.

EL DIARIO DE MADRID

EL SR. CHAPAPRIETA ESTÀ SATISFET

Fa bona recaptació i la Borsa es reanima: Es preveu un dèficit en el pressupost de 400 milions: s' trobarà el suport necessari per a realitzar la seva obra econòmica?

Madrid, 2. — El cap del Govern ha arribat a la Presidència a la una de la tarda, i poc estona després ha rebut els periodistes, als quals ha fet les següents manifestacions:

—Em trobo molt complagut pel resultat de la recaptació. Les dades rebudes indiquen un augment en les despeses de 20 milions de pessetes en nombres rodons, que sumats als increments assolits en els quatre primers mesos de la meua actuació al ministeri de Finances, donen un total d'augment en els cinc mesos de 202 milions. És més de lo que es preveia, i això és en compte que, en els tres darrers mesos han faltat els ingressos de diuantes pel nostre comerç amb França.

—En quina situació veieu els mercats mobiliars de valors?

—Estic molt satisfet també del ressorgiment que ha tingut la Borsa en els dos dies que han seguit a la crisi darrera. La millora en les cotitzacions, que ha arribat a prop d'un enter del Deute regular, denota confiança en el Govern.

—¿I quins efectes ha produït la llei de restriccions?

—Referent a aquest punt us diré que és molt consolador el patriotisme amb què per part de tots els acceptats es venen acceptant els sacrificis que suposa aquesta llei de restriccions, la virtualitat de la qual s'haurà de sentir ja en els darrers mesos de l'actual pressupost. Això consentirà, en unió de l'augment de la recaptació, que el dèficit inicial proper als 800 milions del pressupost per a 1935, quedi segurament per sota dels 400 milions de pessetes, o el que és el mateix, que es reduïx a menys de la meitat el dèficit, donada la qual cosa espero liquidar-ho sense noves emissions de Deute.

—¿Creieu que podran ésser aprovats els pressupostos abans del 31 de desembre?

—Jo crec que lliures les Corts de la preocupació que les ha absorbides en la present setmana, en la propera començaran la discussió dels meus plans com a ministre de Finances, amb el ferm i decidit propòsit per la meua banda que, quedin aprovats abans del 31 de desembre.

Estic resolent — ha continuat dient el senyor Chapaprieta — a no prescindir d'aquests projectes que suposen, mitjançant una política d'ètica en les despeses i de justícia en els ingressos, arribar a l'anivellament del pressupost espanyol, i a tal efecte el Govern demanarà també a les Corts que deliberin sobre problemes tan interessants com el pla d'Obres Públiques, ferrocarrils, comunicacions marítimes, tractats, crèdits especials, llei de protecció a la indústria, etc., etc. Es tracta d'una política nacional alhauada de tot sentit nardista i que és d'esperar que no haurà de trobar grans dificultats per a la seva aprovació, com és d'esperar també que no es sobreposin a això els interessos que es creuen lesionats pel pla del ministre de Finances.

Repeteix una vegada més que l'obra per mi presentada no la considero intangible i que desitjo que es discuteixi i es millori en la deliberació. El que no puc acceptar és que a preteix de retocar-la quedí anul·lada, i també una franca actitud passiva que impedeixi la seva aprovació.

—¿I si a pesar dels vostres bons desitjos us fallés el concurs del Parlament?

—Mirau — ha contestat — jo vaig anar al Govern amb el compromís de realitzar una intensa campanya d'ordre econòmic, i amb l'ofertament i ajut necessari per a dur-la a terme en la mesura de les meves forces. The vnguda desenrotllant; tinc la fundada esperança que no m'ha de mancar en la meua darrera etapa aquest concurs del Parlament de què em parlo. Si la meua creença resultés fallida, ja valdria dir l'altre dia que no em quedaria altre camí que abstenir-me de les funcions de Govern, però sense renunciar als meus plans, per la qual cosa buscaria fora del Parlament els encoratjaments que aquest pogués negar-me.

En acabar les seves manifestacions, el President del Consell ha anunciat que la tarda d'avui la passarà a la Presidència, i que a les vuit del vespre rebria la visita de l'Alt Comissari.

L'Assemblea de la Confederació Nacional de Mestres

El senyor Marcel·lí Domingo dedica censures severes a la política cultural del Govern

Madrid, 2. Aquest matí s'ha celebrat al Círcol de la Unió Mercantil la sessió de clausura de l'Assemblea de la Confederació Nacional de Mestres d'Espanya.

En aquesta sessió s'ha retut homenatge al tresorer perpetu de l'entitat, senyor Ladislao Santos.

Ha assistit a l'acte, especialment invitat per a pronunciar el discurs de clausura, l'ex-ministre de la República senyor Marcel·lí Domingo.

Després d'algunes paraules del president honorari de la Confederació, senyor Martínez Páges, exaltant la labor del senyor Marcel·lí Domingo al ministeri d'Instrucció Pública, ha lliurat al senyor Ladislao Santos un exemplar lusoament enquadernat de la seva obra "Mosaic Pedagógico", que dedica la Confederació com a homenatge a la seva actuació.

A continuació han parlat el senyor Rodríguez Alcaraz, president de l'entitat; el senyor Pere Riera, el senyor Alfaro i el president electe de la Confederació, senyor Palau, que ha ofert al senyor Ladislao Santos un pergamí amb el nomenament de tresorer perpetu de la Confederació.

Després s'ha aixecat a parlar el senyor Marcel·lí Domingo, que ha estat acollit amb una ovació.

El mestre que integren la Confederació — diu el senyor Domingo — han celebrat una Assemblea en què han tractat del magisteri que és l'ensenyança, però en parlar de l'ensenyança es parla d'una funció vital per a la República.

A continuació dedica elogis a la labor del senyor Ladislao Santos, i afegeix que el magisteri espanyol viu unes hores de detenció i de protesta perquè ven que l'ensenyança en tots els seus aspectes ha deixat d'ésser problema fonamental de la República. La República nasqué amb un impuls de transformació de la vida espanyola, i el fet que existeixi ara un descontentament i una protesta és un bon símptoma, perquè demostra que encara existeix el sa esperit republicà. La República s'ocupa del present i de l'esdevenidor; del present, elevat el rang moral de la política, i de l'esdevenidor, preparant la capacitat de les generacions venidores. (Ovació.)

Els enemics de la República es xalen de l'espectacle actual, sense adonar-se que la República no és aquesta. La República no vingué per l'audàcia d'un militar de fortuna, sinó per un anhel de superioritat del poble, i allí on hi ha aquest anhel, hi ha la República.

La República, més que al Ministeri d'Instrucció Pública, és aquí, perquè us heu ocupat de l'escola. La política d'Instrucció Pública podia tenir tres orientacions: una d'abandonament, que fou la que seguí la monarquia i que se sintetitza en la frase de Cánovas: "De la escuela, hablar mucho y no hacer nada"; una altra, d'actuació preferent, que fou la dels primers temps de la República, que impulsà l'anomenat pla quinquenal de l'ensenyança. El mestre és l'ànima de l'escola. Un bon mestre, en una barraca, pot salvar una generació, i un mal mestre, en un palau, pot perdre-la, i per això la República primerament va pensar a salvar l'ànima del mestre, que és qui ha de formar la de l'infant. Calla elevar el nivell moral del mestre, i d'això ens preocupem en els primers temps de la República, no permetent que fos el darrer funcionari de l'Estat.

Si aquella obra empresa hagués continuat molts anys, els infants que avui no tenen mestre, en tindrien.

Ara hi ha una altra política, que és la d'agressió a l'ensenyança; no ha estat abandonada, sinó agredida.

L'actuació del Ministeri d'Instrucció Pública durant aquests darrers temps ha estat la d'agredir l'ensenyança i la cultura. No es poden aplicar les restriccions a Instrucció Pública, perquè és un pressupost de mendicitat, i no es pot treure allò que és necessari, perquè fer-ho constituiria un acte de mala administració. I si això s'endurà amb allò que és essencial d'una democràcia, aleshores adquireix la categoria de traïció a les seves essències.

L'ensenyança superior ha estat tan agredida com la primera ensenyança. S'ha disminuït la consignació a la Junta d'estudis a l'estranger; la de l'Institut Cajal i la de la Càtedra Francisco Vitorio, i ha desaparegut la càtedra de Lluís Vives a la Universitat de València.

Estem en una època de crisi econòmica i a tots els països es fan restriccions, però aquestes es deturen davant el pressupost d'Instrucció Pública, i és que tots els països saben que això és l'esdevenidor, i només se salven aquells que entria a les entranyes de la infància i posin al descobert els seus valors, i salvin la personalitat nacional.

Amb els anhelos de superioritat del poble, anem a conquistar la República.

Acaba dient: Mestres, anem a salvar l'ànima de la joventut, perquè la República tingui ànima sempre.

En acabar de parlar el senyor Marcel·lí Domingo ha estat llargament ovacionat.

La indústria de l'esparg en perill

Madrid, 2. — Les províncies espanyoles d'Albacete, Múrcia, Jaén, Almeria i Granada han nomenat Comissions perquè gestionin, prop del Govern, les mesures pertinents a si i efecte d'evitar la ruïna d'aquelles comarques.

Per a remeiar aquesta situació, la Comissió revaloradora de l'esparg té aprovat un projecte en el qual es demana la sindicació forçosa, prohibició de noves indústries i l'entrada de fibres exòtiques, així com l'exacte compliment de les bases de treball, a tota la regió, com es fa a Cieza i subvenció dels espargs anomenats curts.

A aquest fi han estat fetes les convenients gestions amb l'anterior ministre d'Agricultura i Comerç, i aquesta indústria espera, per la difícil situació present, que el seu successor es farà càrrec de la necessitat de resol·dre'l com més aviat millor per l'especial índole social del conflicte en aquest ram, el 90 per 100 de l'import industrial del qual és de mà d'obra, ço que representa un volum de nou milions de pessetes en jornals a més de 70.000 obrers; a part de la importància que per a les Finances municipals té, ja que els menys productors són propietats d'aquestes en la seva major i millor part, i la qual producció està invadida per aquest motiu i competència de les fibres exòtiques.

Pel que representa en l'atur obrer, han demanat l'ajut del ministre de Treball, senyor Salomó, diputat per una d'aquestes províncies, el qual els ha promès la seva influència davant del Ministeri d'Indústria, per tal de cercar una ràpida solució a aquest conflicte.

Madrid, 2. — Una Comissió de representants de la indústria espanyola de Múrcia ha visitat els periodistes i els ha donat compte de les gestions

Declaracions del ministre de Treball i Justícia

64 sol·licituds de magistrats per a cobrir tres places. Les cartes d'identitat professional dels estrangers

Madrid, 2. — En rebre els periodistes, el ministre de Treball i Justícia els ha manifestat, respecte als funcionaris de l'Oficina de Col·locació obrera que han estat determinades queixes en cert període, que la seva situació és idèntica a la de tots els funcionaris interns del Ministeri, és a dir, que han de sotmetre's a allò que determina la comissió investigadora sobre nomenaments, creada en el decret de Finances de 28 de setembre relatiu a l'aplicació de la llei de restriccions.

Ha afegit que ha estat un èxit la disposició de la nova llei de jurats mixtos, que es refereix a la designació de presidents de jurats. S'han rebut nombroses sol·licituds de magistrats per a aquests llocs, el nombre dels quals ascendeix a 64 magistrats, i les places per al tribunal central del Ministeri només són tres.

Sobre els vice-presidents ha dit que la seva norma serà procurar que en igualtat de condicions recaiguin els nomenaments sobre persones que actualment exercixin el càrrec i sobre els presidents que han deixat d'exercir-lo.

Després ha facilitat una nota en la qual es diu que s'ha acordat prorrogar fins al dia 29 de novembre vinent el termini assenyalat per a sol·licitar la renovació de cartes d'identitat professional dels treballadors estrangers. En aquest termini hauran de sol·licitar la corresponent carta d'identitat professional també els treballadors estrangers que es trobin a Espanya abans d'expirar aquest nou termini i estiguin compresos en els preceptes del decret del dia 29 d'agost últim. Les sol·licituds de renovació i de nova situació seguiran les normes assenyalades en el decret de referència i es cursaran per conducte de les respectives delegacions provincials de Treball i per l'especial de Serveis Socials de Catalunya per als residents en aquesta regió.

que en pro de la dita indústria ve efectuant a Madrid.

Els periodistes s'han entrevistat amb un dels membres de la Comissió, el qual ha fet les manifestacions següents:

—La indústria espanyola és una de les més importants per a l'economia nacional, per la seva doble característica de no necessitar cap despesa per al seu conreu i oferir un important rendiment a l'erari públic. De més a més posseeix la característica d'indubtable transcendència social, de proporcionar treball a diversos milers de famílies obreres. Solament en jornals es reparteixen anualment més de 10 milions de pessetes aproximadament. En ella no sols té ocupació el major contingent d'obres encarregats de la recolecció, sinó una 70 mil entre dones, vells i invàlids, ja que tots ells poden tenir ocupació en aquesta indústria, pel seu caràcter de domèstica.

La producció de l'esparg abraça les províncies de Múrcia, Granada, Jaén, Albacete i Almeria en grans extensions de monts que pertanyen al patrimoni dels Ajuntaments en elles inscrits; i l'Estat percep el doble benefici per ingressos municipal i per contribució industrial.

No obstant, aquesta indústria no té cap protecció oficial; altrament, travesa actualment moments de crisi que la posen en perill de ruïna per la competència que la importació de fibres exòtiques com el coco i la pita, fa a les fàbriques de cordilleria i capatxes. Per a remeiar aquesta situació la Comissió va aprovar un projecte del senyor Antoni Pérez Gómez que demana la prohibició de noves indústries i de l'entrada de fibres exòtiques, així com una subvenció a l'exportació d'esparg.

Els comissionats, en representació de tots els industrials, han lliurat al ministre d'Agricultura l'esmentat projecte en el qual sol·liciten el compliment estricte, que prohibeix l'ús i la fabricació de cabassos amb fibra exòtica i demanen que els beneficis d'aquesta disposició es facin extensius a tots els productes de cordilleria.

El senyor Pauli Mari, director de "La Voz"

Madrid, 2. — El senyor Pauli Mari, que per malaltia del senyor Enric Fajardo exercia les direccions de "El Sol" i de "La Voz", davant el fet que el senyor Fajardo no pot reintegrar-se a les seves activitats, ha optat per la direcció d'un dels dos periòdics, elegint entre ells "La Voz".

¡CATARROSOS! ¡BRONQUITICOS! ¡ASMÁTICOS! ¡ENFISEMATOSOS!

Los que padecéis frecuentes catarros. Los que sentís silbar vuestros bronquios y hervir vuestro pecho. Los que vivís atormentados por esas terribles noches en que los espasmos de tos desgarran el pecho. Los que, incorporados en la cama avanzáis angustiosos la cabeza sedientos de aire. Todos, en fin, los que padecéis cualquier enfermedad del aparato respiratorio, por antigua que sea, tenéis un remedio salvador: El PECTORAL RICHELET, preparación científica y racional obtenida tras de pacientes investigaciones de laboratorio, cuya acción sedativa, antiséptica, expectorante y tónica, calmará rápida y progresivamente vuestra tos, vaciará vuestros bronquios, destruirá los microbios fortificando vuestro pecho, y os devolverá la capacidad para el trabajo y la sana alegría de vivir.

PECTORAL RICHELET

nó contiene ni alcohol ni azúcar, por lo cual es inofensivo para delicados de estómago y diabéticos.

De venta en Farmacias: **3'25** (timbre aparte).

Frasco pequeño **3'25** (timbre aparte).

Frasco grande 5,60 pesetas (timbre aparte).

LABORATORIO RICHELET - SERVICIO DE DIVULGACION - SAN SEBASTIAN

Quando salga usted de teatros, cines u oficinas, métase en la boca una **PASTILLA RICHELET** y evitará todo mal a la garganta, bronquios y pulmones. Refrescan boca y laringe, suprimen la tos y facilitan la respiración.

Cojo de bolsillo: **90** cts. Sólo **90** cts.

Cojo grande: 1,85 ptas., mas el timbre.

CARTAS DE AGRADECIMIENTO

Ya no sufro más en invierno.

Desde hace bastantes años padecía una bronquitis crónica que no me dejaba vivir por la tos, y cuando llegaban los inviernos me ponía muy delicada y no había catarro ni gripe que no cogiera. Así he venido sufriendo hasta que tuve la genialidad de tomar el Pectoral Richelet, el cual me ha probado como mano de Santo. Estoy pasando un invierno delicioso; casi he olvidado la tos; no siento ya la menor fatiga y no tengo ningún miedo a los bruscos cambios de temperatura.

Como verá usted, tengo motivos suficientes para estarle agradecidísimo, y para demostrarle lo escribo estas líneas su más afma. s. s.,

MARIA FERNANDEZ
Libertad, 3 - Madrid.

Ha cesado la tos y los dolores bronquiales.

He venido padeciendo desde hace tres años una bronquitis que me producía dolores torácicos y tos pertinaz por accesos. Como es lógico, no he dejado de hacer intentos para librarme de tan penosa enfermedad, pero nada he conseguido hasta el año actual, que al empezar los primeros fríos decidí tomar el Pectoral Richelet, con un resultado verdaderamente maravilloso. Cesó la tos, la expectoración se hizo fácil y a esto siguió una curación tan completa, que no he sufrido la menor molestia bronquial en todo lo que llevamos de invierno.

FELIPE ROMERO
Ferraz, 68 - Madrid.

DEMA HI HAURA CONSELL DE MINISTRES A LA PRESIDENCIA

Madrid, 2. — El President del Consell ha acudit a primeres hores d'aquesta tarda al dentista.

Minuts abans de dos quarts de sis ha arribat a la Presidència, i ha dit als informadors que romandria tota la tarda treballant al seu despatx, on rebria diverses visites.

La conversa ha recaigut sobre les gestions que ahir féu el cap del Govern, i el senyor Chapaprieta ha contestat:

—Ahor estigut aci el senyor Gil Robles; i marxarem junts. Després vaig fer algunes visites. Després me'n vaig anar al ministeri de Finances, i per últim a casa meua.

Ha afegit que el dilluns vinent, al matí, se celebrará Consell de ministres a la Presidència.

L'atur obrer depèn d'una coordinació de lleis

Madrid, 2. — El ministre d'Obres Públiques, parlant aquesta tarda amb els periodistes, els ha dit el següent:

—Com sigui que la llei de l'atur obrer té encara un any de vigència, i la d'Obres Públiques ha d'entrar en vigor de seguida, he celebrat una entrevista amb el ministre de Treball per a veure de trobar una fórmula que coordini ambdues lleis. Aquesta tarda crec que quedarà redactat l'acord.

He cursat a tots els ministres un plec amb les observacions formulades al dictamen emés per la Comissió Mixta de parlamentaris, representants de les Companyies ferroviàries i de l'Estat, encarregada de redactar el projecte d'ordenació ferroviària. En realitat recull en aquest plec, no solament les observacions que reflecteixen el meu criteri, sinó també les formulades per diversos ministres en el darrer Consell. Són punts que servirán de base per a l'estudi que farà el Govern en una de les seves properes reunions. L'assumpte és de gran transcendència, i mereix una seriosa meditació.

Decret sobre la importació de pasta de fusta química

Madrid, 2. — La "Gaceta" d'avui publica un decret d'Agricultura la part dispositiva del qual diu així:

—El cupus global per a la importació d'Espanya de pasta de fusta química, cel·lulosa, tarifada per la partida 1024 del vigent arancel de Duanes, durant l'any 1936 serà d'1.100.000 quintars mètrics.

El ministre d'Agricultura, Indústria i Comerç dictarà totes les ordres que eregui pertinents per a l'administració i distribució del referit contingent.

El President de la República a Priego

Madrid, 2. — Aquest matí ha marxat a Priego el president de la República. El viatge l'ha fet en automòbil i es proposa romandre allí fins a la primera dies de la setmana entrant.

UNA NOTA DE L'ESQUERRA RADICAL SOCIALISTA

Madrid, 2. — El partit d'Esquerra Radical-Socialista, que acabdillen els senyors Botella Asensi i Eduard Ortega i Gasset, ha fet pública una nota en la qual diu haver vist amb entusiasme per al present i esperança per a l'esdevenidor el gran acte republicà celebrat al camp de Comillas. Adverteix, no obstant, que el discurs del senyor Azala, magnífic de forma, representa per altra part un sentit moderat, una política de centre, una política noblement conservadora de la República, i sense cap minva, perquè sigui així, ans bé, extingint-ho en tot el que val, ja que aquesta política feta amb honestat i talent és indispensable al règim, el partit d'Esquerra Radical-Socialista creu el seu deure cridar l'atenció a tots els grups i elements afins sobre l'enorme buit d'una esquerda republicana autèntica i la necessitat d'omplir-la amb un partit que, amb un ampli esperit de col·laboració i simpatia envers totes les organitzacions republicanes i obreres, organitzi el front únic indispensable a la salvació de la República.

Mentre l'afer Strauss és a mans del jutge

El bloc governamental expressa la seva adhesió a Lerroux

Madrid, 2. — L'ex-ministre d'Estat senyor Lerroux rep aquests dies, al seu domicili, nombroses visites i telegrams d'adhesió de tot Espanya. Entre els primers figuren els ministres de la Guerra i Instrucció Pública i Agricultura; sots-secretari de Guerra i Instrucció, senyor Sedó; ex-ministres senyors Samper, Marraco, Casanueva, Prieto Bances i Orozco; ex-sots-secretari senyor Benzo; diputats senyors Alcalá Espinosa, Pérez Madrigal, Morayta, Vega de la Iglesia, Cazorla, president de la Comissió Gestora de la Diputació de Madrid; president interí de l'Ajuntament de Madrid; gestors de l'Ajuntament de Barcelona senyors Ullé, Manutano i Ferrer; magistrat de Barcelona senyor Zúñiga; director i secretari de la Compañía del Nord; director de les mines d'Almadén; ex-director de Seguretat senyor Valdivia; el senyor Ramon Franco, la senyora Concepció Espina, Otero Ordiales, tinent coronel Galante i el senyor Cristóbal de Castro.

ES CONCEDEIX IMPORTÀNCIA A LA REUNIO DE LA MINORIA RADICAL

Als cercles polítics es concedeix importància a la reunió que celebrarà la minoria radical el dimecres vinent, presidida pel senyor Lerroux, en la qual es diu que seran discutits diversos temes.

DILLUNS S'ELEGIRÀ EL NOU ALCALDE DE MADRID

La Comissió gestora municipal celebrarà sessió extraordinària dilluns per tal de procedir a l'elecció de nou alcalde, que prendrà possessió immediatament.

Definitivament es pot assegurar que resultarà elegit el senyor Sergio Alvarez Villamil, car tots els representants a la Comissió gestora hi estan d'acord i s'han evitat algunes petites discrepàncies. El senyor Andue-

sa ja no s'ha dimitir, com havia anunciat per considerar que la designació del senyor Villamil obria a una imposició, cosa que no succeïa, ja que la seva candidatura ha estat acollida per la major part de la Comissió gestora.

NO ES CERT QUE S'HAGUES NOMENAT EL SENYOR BELLÓN, PERO AL CAPDAVALL S'HA NOMENAT EL SENYOR BELLÓN JUTGE ESPECIAL PER A L'AFER STRAUSS

Avui no s'ha celebrat cap visita al Palau de Justícia, per haver-se dedicat el dia a estorlar les habitacions. El president del Suprem, senyor Diego Medina, ha manifestat que alguns periodistes han comès una lleugeresa en donar el nom del senyor Bellón com a jutge especial perquè instruïx el sumari pels fets denunciats per Strauss. Aquest nomenament —ha afegit— no és exacte, car només té autoritat per a fer-los la Sala de Govern del Tribunal Suprem.

Precisament acabem de reunir-nos a la Sala de Govern, i, en efecte, després de les deliberacions, s'ha nomenat jutge especial amb jurisdicció a tot Espanya perquè instruïx el sumari el senyor Bellón, però tant pot dir haver-se elegit el senyor Bellón com un altre qualsevol. En aquest moment ho he comunicat així al senyor Bellón per telèfon, el qual encara ho desconecia.

El senyor Bellón començarà a actuar immediatament.

UN DIPUTAT RADICAL AFIRMA QUE L'AMBAIXADOR A MEXIC DIMITIRÀ

Al Ministeri d'Estat, segons deia un diputat radical, s'ha rebut la notícia d'haver presentat la dimissió del seu càrrec l'ambaixador d'Espanya a Mèxic, senyor Emiliano Iglesias.

EL MINISTRE SR. BARDAGI A BADAJOZ

Badajoz, 2. — Ha arribat el ministre d'Instrucció Pública, senyor Bardagi, procedent de Madrid. L'han rebut les autoritats locals. Al Govern civil el senyor Bardagi ha rebut nombroses comissions que anaren a complimentar-lo i a demanar-li la resolució de diversos assumptes d'interès local relacionats amb el departament que regenta. També fou visitat per nombrosos amics particulars.

El senyor Bardagi ha manifestat als periodistes que el seu viatge obeeix al desig d'ordenar assumptes particulars del seu bufet, car la designació per al càrrec de ministre fou tan inesperada que no tingué temps de deixar-los ordenats.

També ha dit que estudiarà amb afecte els nombrosos assumptes que depenen del seu ministeri, i que procurarà atendre totes les necessitats que es refereixen a instrucció pública dins els límits i les normes de la Llei de Restriccions.

Sobre qüestions de caràcter polític el senyor Bardagi s'ha negat en absolut a fer manifestacions de cap mena.

També ha dit que demà tornarà a Madrid.

La crisi de l'art líric

Madrid, 2. — Aquesta tarda s'han reunit en un cafè cèntric destacats elements de les arts líriques, cantants d'òpera i sarsuela, a l'objecte de preparar una altra reunió i recollir signatures per a la celebració d'una Assembla en la qual tractaran dels problemes de l'art líric en relació amb l'abandonament que sofreix per part dels elements oficials, i facilitar el seu desenrotllament en el nostre país.

L'Honòrio Maura va de bòlit

Madrid, 2. — El diputat de Renovación Española senyor Honorio Maura ha fet pública la rectificació següent:

"En el meu discurs del dia 30 a les Corts, en llegir els textos de la premsa d'esquerra que han quedat incorporats per vergonya seva al Diari de Sessions, vaig sofrir una equivocació: el telegrama falsificat el publicà 'La Libertad', i la perniciosos al·lusió a la reina Cristina, 'El Liberal', i no 'Heraldo de Madrid', com vaig dir. L'equivocació és molt explicable. El tipus de lletra és el mateix en ambdós periodicals, germans bessons, i el parentiu espiritual evident, però conservo trossos de l'"Heraldo" tan interessants com el que vaig llegir."

Sessió a l'Acadèmia de la Història

Madrid, 2. — Ha celebrat sessió l'Acadèmia de la Història. Ha presidit el senyor Puyol. S'ha tractat del descobriment de l'antic solar del temple de Sant Pere de Berlanga, junt a Tordoma (Burgos), comunicat per la Comissió provincial de monument, així com s'ha sabut que fou trobat i reintegrat al Museu Arqueològic de la dita ciutat el valuós díptic àrab d'ivori, robat l'any passat del dit Museu.

També ha tractat l'Acadèmia dels descobriments arqueològics a Retorillo (Reinosa), i dels quals la Comissió provincial de monuments de Santander ofereix remetre detallat informe.

La Corporació ha acordat que informi el seu bibliotecari senyor Ballesteros, sobre l'aportació bibliogràfica que l'Acadèmia ha de prestar a l'exposició d'obres de Lope de Vega, que la Biblioteca Nacional prepara.

Ha tingut notícia l'Acadèmia de la mort a Sevilla del seu corresponent, el savi investigador senyor Pere Torres Llanza; a Múrcia, l'historiador i corresponent senyor Josep Maria Ibáñez García, i a Bèlgica, el senyor Henry Pirenne, que d'una manera especial havia contribuït a l'esplendor de les festes hispano-belgues, que se celebraren fa anys a honor de l'arxiduquessa Margarida d'Àustria.

L'Acadèmia ha rebut del Govern de la República de Colòmbia un exemplar de la Biografia del senyor Josep Félix de Restrepo; del corresponent senyor Ignasi Bauer, el seu llibre sobre Mainónides; del corresponent senyor James A. Robertson, els seus importants volums sobre Ferran de Soto i el descobriment de la Florida; del senyor Lluís de Roa i Ursa, l'estudi genològic sobre el senyor Pere de Valdivia, conquistador de Xile, i del senyor Antoni Sánchez Barrio, exemplars de les seves obres "Los exploradores de España", "Moral militar i Història de la escala de reserva del Ejército".

El senyor Bullón ha presentat, en nom del senyor Llorenç Pardo, un exemplar del seu "Plan nacional de obras hidráulicas", "La conquista del Ebro", "La Conferencia del Ebro", i un exemplar de l'obra del senyor González Blanco "Ordenación y prosperidad de España", que amb especial elogi del senyor Bullón han estat molt agraïts per l'Acadèmia.

El ministre de Governació no es troba bé

Madrid, 2. — A l'objecte d'entrevistar-se amb el cap del Govern i el ministre de la Governació, ha arribat avui a Madrid el governador civil de Saragossa, senyor Dueto. No ha pogut veure el senyor de Pablo Blanco per estar aquest al·lit a causa d'una lleugera indisposició.

La veritable oposició al Govern resideix en les dretes

Es dona per segur que no es farà esperar la consulta electoral

Madrid, 2. — "Heraldo de Madrid" és l'únic periòdic d'aquesta nit que publica impressió política, en la qual diu:

"En los medios políticos se vive en tranquilidad aparente. Las fuerzas políticas que asisten al Gobierno en la Cámara, carentes de espíritu combativo iniciaron una desbandada casi total ayer. Según nuestros informes, a pesar del requerimiento que se les ha hecho, esos diputados de la mayoría a que nos referimos, principalmente los de matiz ultraderechista, están decididos a mantener su ausencia y con más firmeza a partir del martes próximo, para obstruir pasivamente la aprobación de los planes del señor Chapaprieta, quien, como es sabido, ha logrado del Consejo de Ministros la aprobación de un proyecto de ley recargando el impuesto sobre la renta. Esos señores diputados de la derecha, consideran que ha llegado el momento de su defección parlamentaria. Antes, no les parecía prudente fiscalizar otros proyectos legislativos, tal vez porque no afectaban a su peculio privado, y de aquí se deduce que los diputados de-

rechistas no atribuyan a su mandato otro alcance que el de la defensa de su fortuna personal.

También es aparente la inactividad de las oposiciones republicanas; pero es simplemente externa esa inactividad. Se acentúa día por día y cada vez más, la creencia de que no se hará esperar mucho la consulta electoral. Conscientes de su misión republicana, los partidos de la oposición actual, han iniciado ya con un entusiasmo insuperable sus preparativos de organización de la campaña a realizar con motivo de una próxima e inevitable consulta electoral. Creemos que este hecho no tardará en producirse mucho tiempo, y que con él se hará simultáneamente público el alcance de la inteligencia política de todos los republicanos de izquierda.

Para terminar, hemos de decir que prosiguen activamente los trabajos para la estructuración del nuevo partido republicano de centro que bajo la dirección de una personalidad prestigiosa, agrupará a elementos de los actuales partidos radical, liberal demócrata, agrario y destacadas figuras del republicanismo independiente."

Els assumptes del Marroc

Madrid, 2. — Prop de les vuit del vespre ha arribat a la Presidència l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc, senyor Rico Avello.

El senyor Rico Avello ha sortit a tres quarts i cinc de nou i ha dit als periodistes que havia continuat les seves converses amb el President del Consell respecte als afers del Marroc, principalment el que fa referència als masovers. També ha dit que dimarts acabaran d'estudiar aquest assumpte i que tot seguit se'n tornarà cap a la nostra zona del Protectorat.

DIVERSES NOTÍCIES DE LA PENÍNSULA

Saragossa, 2. — A les deu de la nit ha ingressat a l'Hospital Civil Angel Fuentes Mongiron, de 27 anys, natural de Madrid i veí de Saragossa, que presentava una tremenda punyalada al pit. Ha manifestat que havia estat ferit al carrer d'Uncia, però es nega a donar cap detall sobre l'autor ni els motius de l'agressió. La policia cerca uns individus que es trobaven al carrer Uncia al moment en què devia ocórrer el fet.

Granada, 2. — Durant la passada matinalada s'ha declarat un violent incendi a la fàbrica de farines del poble de La Seca. Degut al fort vent, les flames prengueren a la nau de màquines i amenaçaven amb destruir la casa immediata a la fàbrica, que és on es troba el quarteret de la guàrdia civil. De la nau principal de la fàbrica solament han quedat les parets. Les pèrdues es calculen en 400 mil pessetes.

València, 2. — En una impremta situada al carrer del Pintor Abril s'ha registrat un fet sangant. L'amo de l'establiment, Desideri Milán Colmenero, de cinquanta anys, ha sofert un atac de cor i ha mort. La causa de la mort ha estat una baralla, a conseqüència de la qual ha resultat greument ferit Vicente Medrano, de cinquanta-quatre anys, el qual ha estat traslladat a l'hospital.

Madrid, 2. — A la Direcció de Seguretat ha estat facilitada una nota en la qual es diu que la brigada dedicada a la restricció d'estupefactes ha detingut un farmacèutic de Madrid, al qual foren ocupats nou flascos de cocaïna de 500 grams de pes.

L'esmentat farmacèutic demanava la droga a diversos establiments per a treballs de laboratori, i després la venia a preus elevadíssims. El detingut, que ha estat posat a disposició del Jutjat de guàrdia, es

La compra a terminis és avantatjosa?

Si no es paga un interès excessiu, sí que ho és: perquè proporciona el goig de poder gaudir d'un article d'esplai o d'utilitat sense esforç econòmic, només amb una petita despesa mensual.

Casa Boldú

Carrer del Call, 17
BARCELONA

Sols amb un recàrrec d'un 6 % anual us facilitarà Cuines de gas, Aparells de ràdio i fotogràfics, Màquines d'escriure portàtils, Cotxes bressol, Relotges paret, polsera i bultaca, Cinemes i Motocambres, Bicietes, Prismàtics, Estilogràfics, etc., etc. Catàleg de cada article de franc esmentant aquest diari

dui Fide Cabrero Santos, de quaranta-dos anys, amb domicili a la plaça de San Miguel, número 7.

Els nou flascos que li foren ocupats havia de vendre'ls a una dona anomenada Cesrea Sánchez, per la quantitat de 6.500 pessetes.

Sant Sebastià, 2. — A la Comissaria s'ha presentat el xofer Angel Chato i ha manifestat que un individu li havia llogat el cotxe i li havia ordenat que el portés en direcció a Buena Vista. En arribar a aquell lloc, el desconegut, pistola en mà, l'ha obligat a baixar del cotxe. En aquell moment dos individus, que pel que es veu, estaven amagats per aquells voltants, han fet acte de presència, i junt amb el que havia llogat el cotxe han lligat el xofer i l'han deixat a un costat del camí. Els tres individus han pujat al cotxe i han marxat en direcció a Villabona.

En l'anterior combat, Frog va vèncer Boira per punts, en una lluita molt interessant, on la combativitat i eficàcia dels cops de Frog van aconseguir imposar-se de mig combat per avall. La resta del programa va donar els següents resultats: Peiró va vèncer Espinosa per punts, igualment que Tomás Yuzo; Colomer va vèncer Romero per abandonament; Núñez i López feren malx nul.

A LLORET DE MAR (GIRONA)

CLINICA MENTAL "TORRE CAMPDERA" per a malalts nerviosos, mentals i tòxics. Telèfon 10. Mègic director-resident: DOCTOR M. BERNAT I CARRERES. Per a informes, adreueu-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, els divendres, de quatre a set de la tarda, a la plaça de Lletamendi, núm. 3, 1.er

Darrera hora DE BARCELONA

A L'IRIS PARK
Flix va vèncer Speed Arenas per punts

Carles Flix, després d'una llarga absència, va reapareixer ahir a la nit a la popular sala del carrer de València, enfront

JOM

Vies urinàries

Malalties secretes - Defectes sexuals
POLICLINICA FARRÉ PRADON
Rambla de Catalunya, 11, 1.er

Dr. CASASA

Tallers, 29, entresol - D'11 a 1 i de 5 a 8 - PREUS ECONOMICS

BLENNORRAGIA AGUDA I CRONICA, QUARANTAM TOTAL - SIFILIS, PELL, LLAGUES DE LES CAMES

Com evitar...
L'ANTI-VENEROL
De venda a totes les farmàcies. Depòsit exclusiu: Establiments Vilar, Via Lluana, 58 Barcelona.

EL SR. CHAPAPRIETA NO ESTA DISPOSAT A SERVIR DE TITELLA

De no aprovar-se els seus projectes dimitirà

Madrid, 2. — A dos quarts de deu de la nit ha abandonat la Presidència el cap del Govern, el qual ha dit als periodistes que havia rebut l'Alt Comissari d'Espanya al Marroc i que han ulimat tot allò referent a l'estudi dels problemes que afecten aquella zona. Ha dit que dimarts celebrarà un canvi d'impressions amb el senyor Rico Avello per a detalls sense importància.

El president del Consell ha afegit que havia passat tota la tarda treballant amb el director general del Contenciós, el secretari del Consell de Direcció i altres empleats de Finances.

El senyor Chapaprieta ha anunciat que no tenia més notícies d'interès i ha preguntat als periodistes que es deia per Madrid.

Els informadors li han dit que les declaracions fetes per ell al migdia havien estat molt comentades als centres polítics, i el President del Consell ha recollit aquestes paraules i ha dit:

—Sí, com comprendreu per a mi és un problema de vital importància l'aprovació de la Llei pressupostària. Un periodista li ha dit aleshores que havien estat molt comentades les dites declaracions en la part que es refereix a l'actitud del Parlament, i el President ha afegit:

—Porto sis mesos treballant en aquests problemes i, de no obtenir-ne l'aprovació, no em queda més que una solució, que és la de anar-me'n. Vosaltres tindreu en compte que jo sóc algun titella que aquesta. I no vull que es cregui la gent que jo sóc algun titella que aquesta. I no vull que es cregui la gent que jo sóc algun titella que aquesta.

Un periodista li ha dit: —Com es pot interpretar l'última part de les vostres declaracions en les quals diu que explicaria l'esdeveniment de no aprovar-se la llei Pressupostària?

El senyor Chapaprieta ha contestat:

—Només hi ha una interpretació, i és que jo donaria vuit o deu mitjins per a explicar al país el perquè no havien estat aprovades les lleis, els entrebancs que hauria trobat al Parlament, i, en fi, com comprendreu, jo no em quedaria pas dintre meu tot això, puix que ja us dic que he vingut per a això, i la meua tasca de sis mesos no pot quedar inèdita en aquest aspecte.

Un periodista l'ha interrogat: —Però és que trobeu dificultats?

—No, cap; —ha respost vivament el cap del Govern—. Precisament ahir vaig conferenciar amb el senyor Abilio Calderón i la meua impressió és

UN HOME GRAS QUE ACONSEGUÏX DISMINUÏR 20 QUILOS

Amb passeigs i Sals Kruschen

Qualsevol persona obesa que vulgui disminuir de pes pot treure beneficis de les experiències realitzades per aquest senyor gras.

"En poc més d'un any vaig aconseguir de reduir el meu pes de 102 quilos a 74 i mig, prenent diàriament i al mateix una dosi de Sals Kruschen i passejant bastant a peu. Aquest règim va durar solament sis mesos, i cal tenir en compte que no vaig haver de sotmetre'm a dieta ni tampoc privar-me de la meua beguda predilecta: la cervesa, que prenc diàriament." — G. L. B.

El vostre greix superflú desapareixerà si voleu fer el petit esforç de prendre cada matí, abans del despertar, mitja cullerada de Sals Kruschen dissoltes en una copa d'aigua calenta, modificant el règim alimentari i executant exercicis amb regularitat.

De venda a totes les Farmàcies i Centres d'Esportistes. Flascó gran: 5'50 pessetes. Flascó petit: 3'50 pessetes.

Es pronostiquen poques probabilitats d'èxit als projectes pressupostaris del senyor Chapaprieta

LA CEDA S'HI OPOSARÀ

Madrid, 2. — Aquesta tarda el Parlament estava molt desanimat. Un dels pocs concurrents ha estat el diputat radical i ex sots-secretari d'Instrucció senyor Just Villanueva.

Els periodistes han parlat amb ell per tal de conèixer les seves impressions sobre la immediata discussió dels projectes de pressupost i de Finances, així com el significat que ha donat a les manifestacions fetes aquest migdia pel President del Consell.

El senyor Villanueva ha dit en concret que no es votaran els projectes fiscals tal com han estat presents, i que suposava que molts d'ells tampoc no obtindran la conformitat de la Ceda.

KRONOS

XOCOLATES

Amcutler

Fa 138 anys que es fabriquen

LA GUERRA A ETIOPIA

Al front militar

(Ve de la primera pàgina)

MES ETIOPS CAP AL FRONT

Addis Abeba, 2. — Amb direcció a la província de Gora han passat aquest matí per aquesta capital 35.000 soldats que van perfectament equipats.

De moment ha estat impossible esbrinar a quin front van destinades aquestes tropes. — Fabra.

DADES DELS SERVEIS D'IN-TENDENCIA

Front del Tigré, 2. — De l'enviat especial de l'Agència Havas:

El general Dall'ora, intendent general per a l'Àfrica Oriental, ha fet algunes declaracions sobre l'organització dels serveis de l'exèrcit italià.

Aquests tenen a la seva disposició cinc mil carretes i 500.000 cavalls de diferents classes, que necessiten trenta tones de pinso diàriament.

Al port de Massaua s'han arribat a desembarcar tres mil tones de material per dia, en lloc de tres-centes mensuals, com es feia fa sis mesos.

Es venen a consumir diàriament 125.000 quilos de farina, i ultra la distribució diària de pa, els serveis s'ocupen de tot el relatiu a les municions.

Els hospitals muntats són molt nombrosos, i estan afortunadament buits tots els llits instal·lats. En aquests hospitals es faciliten medicaments a les poblacions indígenes i a quaranta mil persones que representen els familiars dels askaris. — Fabra.

RUMORS DEL FRONT ITALIA

Front del Tigré, 2. — A la plaça d'Aspacial de l'Agència Havas:

Amb gran insistència circula el rumor que el Ras Seyum està intrigant prop del Negus contra el Ras Kassa.

També es diu que el príncep hereu ha caigut en desgràcia amb el Negus i que se'l rellevarà del comandament de les tropes que estan concentrades a la regió de Dessi. — Fabra.

ICONOGRAFIA MUSSOLINIANA

Front del Tigré, 2. — A la plaça d'Addis Abeba s'inaugura el dia 28 un gegantí bust del Duce esculpit en una roca amb una baioneta, per un soldat escultor.

Amb diferents colors, té una inscripció sobre una roca que diu així: "Summa audacia et virtus". — Fabra.

DONATIU A LA CREU ROJA ETIOPIA

Addis Abeba, 2. — El Negus i l'emperatriu han visitat una ambulància que ha estat oferta a la Creu Roja etiòpia per algunes associacions de dones britàniques.

La dita ambulància, que serà dirigida pel doctor austríac Schuppler, consta de dues tendes per a intervencions quirúrgiques i altres quatre per a atendre ferits de poca gravetat. — Fabra.

HA MORT L'ENVIAT ESPECIAL D'ABC

París, 2. — S'ha rebut en aquesta capital la notícia que a Addis Abeba i a conseqüència d'una febre infecciosa, ha mort l'enviat especial del periòdic "ABC", senyor Mengotti. — Fabra.

EL PROJECTE DE RESOLUCIO

A continuació s'ha donat compte dels projectes de resolució següents:

"El Comitè de Coordinació constata que 39 Governaments membres de la Societat de Nacions han adoptat o adopten actualment mesures conduents a fer impossibles les operacions financeres amb Itàlia i possessions italianes, segons es defineixen en la proposició número dos aprovada en 14 del passat mes d'octubre pel Comitè, i que deu Governaments s'han manifestat disposats a posar en vigor aquestes mesures, i invita tots els Governaments a implantar les mesures que considerin útils a fi que les disposicions contingudes en la proposició número a puguin produir llurs efectes jurídics a partir del 18 del corrent, a més trigar. Els Governaments que no hagin conestat encara sobre el particular són invitats a posar a coneixement del Comitè, per mitjà del secretari general de la Societat de Nacions, i com més aviat millor, les mesures que hagin pres de conformitat amb la present resolució."

Una altra resolució es refereix a la data que hauran de començar d'aplicar-se les sancions. Es proposa la del 18 del corrent, per a les de caràcter econòmic.

La tercera resolució invita tots els Governaments membres de la Societat de Nacions a adoptar les disposicions necessàries per a aplicar als seus territoris les sancions, d'una manera eficaç, a partir del 18 de l'actual.

Els tres projectes de resolució han estat aprovats per unanimitat, sense debat.

EL DELEGAT ANGLÈS, SIR SAMUEL HOARE, S'ADHEREIX A LES PARAULES DE LAVAL

— M'adhereixo al que ha manifestat el senyor Laval.

Després ha parlat de la significació de la decisió que s'ha pres avui, i recorda que totes les exportacions a Itàlia cessaran, per part de les nacions membres de la Societat de Nacions, el dia 18. El Comitè examinarà alguns casos per als quals convindria un acord especial. Per qualsevol cosa que siguin les conclusions del Comitè a aquest respecte, la regla general romandrà intangible i serà estrictament observada per cadascun de nosaltres. A nosaltres ens sap molt greu veure'ns forçats a prendre part en aquesta acció, però reconeixem que, per a tots aquells que, com nosaltres, estan decidits a defensar els principis del Covenant i de la seguretat col·lectiva, no hi havia altre camí possible si la Societat de Nacions volia conservar la seva influència en l'acció col·lectiva.

El nostre objecte-ha continuat dient — és escusar la guerra, i esperem que ho obtindrem; buscarem la pau per tots els mitjans honorats. El senyor Hoare torna després a referir-se al senyor Laval, associant-se i expressant la seva simpatia i aprovació a les paraules de Laval. Sobre els esforços de conciliació, el senyor Hoare ha declarat: "Cal prendre nota que aquests últims dies hi ha hagut conversacions entre Roma, París i Londres amb el fi de trobar una solució. No hi ha res de misteriós ni d'alarmant en aquestes discussions. El nostre deure és trobar el camí per arribar a la pau, el qual fins ara hem reutilitzat no han estat més que els començos, ja que no han tingut resultats positius. Si les suggestions adquirides una forma més definitiva, mirarem d'exposar-les davant el Consell de la Societat de Nacions de la manera més apropiada. Res no ens importa tant com determinar l'acord sota els auspicis de la Societat ni res més lluny del nostre objectiu que terminar un acord inacceptable per les tres parts en conflicte, i que no cal oblidar que hi ha tres parts, la Societat de Nacions, Abissínia i Itàlia."

El senyor Hoare ha acabat dient: "Estic segur que tots aprovarem la nostra acció, i que formularem vots per a aquells que persegueixen el camí d'una pau honorable."

VAN ZEELAND PROPOSA QUE ES DONI UN MANDAT A FRANÇA I ANGLATERRA PER A RESOLDRE EL CONFLICTE

Després del senyor Hoare, el senyor van Zeeland s'aixeca a parlar.

Posa de relleu principalment: "Tota vegada que els Governaments de dos grans països han consagrat i enaltit els esforços per arribar a un acord, però que la Societat de Nacions no els ha de donar un mandat per solucionar el conflicte dintre del marc de la Societat de Nacions?"

La proposició del senyor van Zeeland ha estat acollida sota els aplaudiments unànims de l'Assemblea.

ESPANYA S'ADHEREIX A LES PARAULES DE LAVAL I HOARE

El senyor Madariaga ha fet ús de la paraula per adherir-se a les declaracions dels senyors Hoare i Laval.

LA DECLARACIO DE LA PETITA ENTESA I ENTESA BALCANICA

La Petita Entesa i l'Entesa Balcanica han fet la següent observació:

"Aquestes dues Enteses, observants fidels del Pacte, acceptem decididament la responsabilitat política i ferem tots els sacrificis accessoris, i esperem que la comunitat internacional sabrà apreciar tota la seva bona voluntat en defensa dels interessos comuns."

Alegreix la nota que no concepem que la pau pugui establir-se sobre fonaments febles que puguin ésser enderrocats per qualsevol incident. Cal que tots treballin per la pau amb entusiasme i amb un ampli esperit de col·laboració.

INTERVENCIO DEL DELEGAT POLONÈS

El delegat de Polònia, senyor Komariski, fa sincers vots per l'èxit de les negociacions, però té interès que es faci constar que el Comitè de Co-

ordinació no pugui donar a ningú un mandat que tingui per objecte la regulació a fons del dit problema.

Amb aquesta intervenció, es dona per acabada la discussió general.

ALLOCCUCIO DE VASCONCELLOS

De Vasconcellos assenyala la necessitat de prendre bona nota de les declaracions fetes pels representants de les grans potències, segons les quals ha quedat oberta una franca porta envers el camí de la conciliació. Afegix que no dubta que els membres de la Societat de Nacions volguessin aprovar la proposició presentada pel senyor van Zeeland, i que així ho espera. L'Assemblea acull aquesta declaració amb un aplaudiment unànime, i el president diu que considera aquesta manifestació com una mostra clara de l'aprovació de l'Assemblea a les seves paraules.

S'aprova la resolució que fixa la data del dia 18 de novembre per a l'aplicació de les sancions, i s'aixeca la sessió.

UNANIMITAT EN LA VOTACIO

El Comitè de Coordinació ha votat per unanimitat els projectes de resolució i ha fet constar que 39 membres de la Societat de Nacions han pres, o prendran, les mesures que calguin per a l'aplicació de les sancions financeres.

LA NOTICIA A ROMA

Roma, 2. — La notícia procedent de Ginebra, segons la qual les sancions entraran en vigor el dia 18 del corrent, no ha produït gran impressió en l'opinió pública italiana. No interessa a Itàlia la data de l'aplicació de sancions, sinó que únicament li interessa el fet de l'aplicació, al qual es concedeix gran importància.

No existeixen grans esperances que les negociacions en curs vagin acompanyades d'un èxit important, puix que es considera que tant França com Anglaterra estan massa preocupades pels problemes interiors, que no ofereixen cap caràcter de normalitat.

Itàlia, mentre considera precisa l'amistosa intervenció francesa, farà tota la resistència possible contra les sancions. Hom afegeix que aquesta resistència es dirigirà igualment contra França que contra els altres Estats que s'han ofert a prendre part en l'aplicació de sancions.

ARGENTINA I LES SANCIONS

Buenos Aires, 2. — El ministre d'Affers Estrangers ha declarat que entre les sancions decidides per la Societat de Nacions contra Itàlia, el Govern argentí adoptarà les mesures financeres i actuarà també quant a les restriccions per a les importacions. Però pel que es refereix a les exportacions argentines, caldrà que abans sigui votada la llei pel Congrés.

ROMANIA I L'EXPORTACIO A ITALIA

Bucarest, 2. — Segons estadístiques publicades fa poc, després d'Austria és Itàlia la nació que més es beneficia de les exportacions romanes.

Durant el passat mes de setembre les exportacions s'elevaren a 248.428.466 de llei. En el mateix mes s'han exportat a Itàlia 141.200 tones de productes agrícoles.

UNA DIMISSIO

Canberra, 2. — En un llibre titulat "Austràlia i la guerra", el senyor Hu-

UNA ENTREVISTA LAVAL-HOARE-ALOISI

Ginebra, 2. — El senyor Samuel Hoare ha conferenciat amb el baró Aloisi durant tres quarts d'hora; després ha conferenciat amb el senyor van Zeeland.

Els senyors van Zeeland, Hoare i Eden conferenciaren amb el senyor Laval en el curs de l'esmorzar ofert en honor seu pel president del Consell francès.

Se sap que en l'entrevista amb el baró Aloisi, el senyor Hoare li exposà d'una manera molt clara l'actitud britànica, sobretot el principi sostingut des de la temps per la política governamental anglesa que l'ar-

ranjament ha d'ésser acceptat pel Negus.

No hi ha encara cap nova base o suggestió que pugui ésser objecte de negociacions útils; tot i això es seguirà cercant aquesta base, la necessitat de la qual és cada dia més notada. Mentrestant, els governs italià i anglesès desiguen vivament dissipar la impressió que existeixi un conflicte especial entre Itàlia i Anglaterra. — Fabra.

BELGICA S'ENCARREGARA DE LA VIGILANCIA DELS INTERESSOS ITALIANS

Ginebra, 2. — Se sap que entre els Governaments de Bèlgica i Itàlia s'han entaulat negociacions, a fi de que les Autoritats diplomàtiques belgues s'encarreguin de la vigilància dels interessos italians a Etiòpia. — Fabra.

ETIOPIA SOL-LICITA L'AJUDA FINANCERA DE LA S. DE N.

Ginebra, 2. — Urgent. — El Secretariat general de la Societat de Nacions ha rebut una nota de l'emperador d'Etiòpia, demanant ajuda financera de l'organisme internacional.

La petició del Govern etiop és recollida en l'acord del 2 d'octubre de 1935, relatiu a l'assistència als Estats que siguin víctimes d'una agressió. — Fabra.

TENEN POR A LES XIFRES

Roma, 2. — En el Diari Oficial ha aparegut un decret disposant que deixin de publicar-se fins a nova ordre, les Estadístiques econòmiques i financeres de les Administracions públiques. — Fabra.

LA RESPONSTA DE LA S. DE N. ALS ESTATS UNITS

Washington, 2. — En el Departament d'Estat s'ha rebut la contestació de la Societat de Nacions a la nota tramessa pel secretari d'Estat, senyor Hull.

Aquesta contestació serà donada a la premsa simultàniament a Ginebra i Washington. — Fabra.

MES VOLUNTARIS

Nova York, 2. — En el paquetot Conte de Savoia han marxat avui 13 voluntaris que van a allistar-se a Itàlia, als quals s'ha fet objecte d'un acomiadament entusiàstic. — Fabra.

INTRASIGENTES, ENCARA

Roma, 2. — "Il Messaggero" escriu: No poden esperar-se del actual contacte a Ginebra, i abans que se celebren les eleccions angleses, cap modificació en la situació de la qüestió etiop.

Es sol amb temps i amb la indispensable col·laboració dels generals de Bona i Graziani no serà possible de trobar cap solució a fons la qüestió etiop.

Un soldat etiop equipat a l'europea i armat d'una metralladora darrer model

ghes, declara: "Les sancions econòmiques són un acte desprovist del sentit que significa la guerra."

A això el cap del Govern, senyor Lyons, ha telegrafiat a Hughes: "La vostra afirmació és diametralment oposada a la política del Govern i contrària al sosteniment que vam acordar a la Societat de Nacions, i al Pacte. Per consegüent, la vostra continuació en el Govern sembla impossible i lamentable haver de demanar-vos la dimissió, ja que no es pot permetre l'existència d'un front desunit sobre aquesta qüestió vital."

El senyor Hughes, que és vice-President del Consell Executiu d'Austràlia i que actualment és a Melbourne, ha fet unes declaracions protestant contra l'actitud del primer ministre, senyor Lyons, ja que assegura que el seu llibre no adopta cap oposició contra les sancions.

ROMANIA I L'EXPORTACIO A ITALIA

Bucarest, 2. — Segons estadístiques publicades fa poc, després d'Austria és Itàlia la nació que més es beneficia de les exportacions romanes.

Durant el passat mes de setembre les exportacions s'elevaren a 248.428.466 de llei. En el mateix mes s'han exportat a Itàlia 141.200 tones de productes agrícoles.

UNA DIMISSIO

Canberra, 2. — En un llibre titulat "Austràlia i la guerra", el senyor Hu-

ALTRA INFORMACIO DE L'ESTRANGER

WANG XIN WEI LES ELECCIONS MUNICIPALS ANGLESES FORA DE PERILL

EL SEU AGRESSOR HA MORT

Nankin, 2. — Els metges creuen que el senyor Wang Xing Wei, després de la intervenció quirúrgica que se li practicà ahir, té probabilitats de restablir-se completament de les seves ferides.

Es té la impressió que Uuan Xin Weim es troba fora de perill, ja que els cirurgians han pogut extreure-li la bala que tenia a la gaita esquerra.

MORT DE L'AGRESSOR

Nankin, 2. — Sung Feng Wang, agressor del primer ministre, ha mort aquesta nit a conseqüència de les ferides rebudes quan cometé l'atemptat.

LES INVESTIGACIONS DE LA POLICIA

Tòquio, 2. — L'Agència Rengo diu que l'atemptat perpetrat contra Wang Xing Wei ha tingut sobre la nació xinesa un efecte diametralment oposat al que confiaven aconseguir els assassins.

Un despatx de Nankin assegura que tota la nació xinesa s'agrupa darrera del Govern actual.

Els treballs de la policia per descobrir els còmplices i encobrirdors de l'atemptat contra Wang Xing Wei no han donat fins ara cap resultat.

L'agressor del primer ministre, que ha mort aquest matí, tenia 32 anys i havia nascut a la província d'An Hwei. Havia servit com a caporal en el XIX exercit cantonès que es féu cèlebre quan els combats de Xang Hai en el mes de març de 1932. Feia un any que havia anat a viure a Nankin.

L'ambaixador japonès ha desmentit formalment que hi hagi cap japonès implicat en l'absurd atemptat contra el primer ministre xinès.

LA CONFERENCIA DEL KUOMINTANG

La Conferència del Kuomintang trágicament interrompuda s'ha reprès sota la protecció d'una guàrdia important.

DISSOLUCIO DE LLIGUES ANTJAPONESES

Nankin, 2. — En contestació a l'últim avís japonès, Xina ha assegurat que procedirà d'acord a les declaracions fetes anteriorment pel Govern de Nankin; o sigui que es procedirà a la dissolució de totes les societats il·legals que comprometen les relacions amistoses entre els dos països.

Les autoritats del nord de Xina han rebut l'ordre de prendre les mesures necessàries, d'acord amb l'actitud que acabem d'apuntar.

ORIGEN DEL COMLOT

Xang-Hai, 2. — La policia xinesa ha assegurat que el complot contra Wuan Xing Wei estava curosament preparat, i creu que no pot donar-se crèdit a l'afirmació segons la qual els agressors estaven en connivència amb els comunistes. Es considera estrany que no s'hagi publicat cap notícia sobre la identitat dels còmplices de Sung Peng Ming.

Ultra els dos complicats delinqüents, s'han efectuat deu detencions més de persones sospitoses que s'han negat a les investigacions de la policia i que semblaven molt atentes als moviments de Xang Kai Sek durant la visita al mausoleu de Sun Yat Sen.

NOU MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS

Londres, 2. — Comunicar de Xang-Hai a l'Agència Reuter que l'ambaixador xinès de Tòquio, senyor Xiang Tso Pin, serà nomenat ministre d'Affers estrangers en substitució del senyor Wang Xing Wei, que resultà ferit ahir.

Aquest nomenament s'interpreta com a expressió del desig del Govern xinès de romandre en bons termes d'amistat amb el Govern de Tòquio. El senyor Xiang Tso Pin havia estat ambaixador del seu país a Tòquio durant l'organització del Mandxukuo pel Japó.

EL BATIBULL POLITIC A GRECIA

Atenes, 2. — En els centres polítics se sent alguna inquietud per saber a qui encarregarà el Rei la formació del nou govern.

El senyor Tsaldaris creu que és ell qui deu ésser cridat de nou al Poder perquè, diu, el Partit Popular representa la majoria de l'opinió del país, però el general Conrylis i altres membres de l'actual govern opinen el contrari, perquè creuen que són ells qui tenen la confiança del poble.

Els diaris asseguren que el senyor Maximos, ex-Ministre de Negocis Estrangers ha iniciat gestions prop de tots els caps dels partits monàrquics per a la formació d'un Gabinet de coalició després del plebiscit.

Per tot això es preveu que la selecció que el Rei faci de la persona que ha de constituir el Govern serà un problema molt delicat que exigirà molt de compte. — Fabra.

Un raid Croydon-Austràlia

Londres, 2. — El jove australià Molrose i el seu company Broadbent, tripulants cada un un aparell, han sortit de l'aeròdrom de Croydon aquest matí cap a Austràlia.

Tenen el propòsit d'efectuar aquest trajecte volant junts etapa per etapa. La primera d'aquestes serà Marsella, i després aniran a Roma, Atenes, Damasc, Bagdad i Austràlia.

Els dos pilots han declarat abans de sortir que tenen intenció de batre el rècord Londres-Austràlia.

Llur sortida ha estat afortunada ahir a conseqüència de les condicions atmosfèriques desfavorables.

Es confirma la victòria dels conservadors

Londres, 2. — Els resultats finals de les eleccions municipals celebrades ahir donen al partit conservador 30 llocs guanyats per vuit de perduts; deu guanyats als liberals per dotze de perduts; 36 guanyats dels laboristes per 60 de perduts. Els independents guanyen 20 i en perden 26.

Aquesta victòria dels conservadors pocs dies abans de les eleccions legislatives s'interpreta generalment com un preludi del triomf del partit conservador, que és la base del Govern nacional. — Fabra.

Alarma a Nova York

Nova York, 2. — La població novaiorquina es mostra molt alarmada pels recents sismismes que s'han registrat a tota la part oriental de l'Atlàntic nord.

Els professors han declarat que el sismisme és deu a les reaccions de la capa terrestre, i segons el Dr. Doucet, professor de sismologia de la Universitat de Harvard, és segur que es produiran encara noves sotragades.

L'Observatori d'Ottawa creu que el picot del sismisme ha estat a uns 300 quilòmetres al sud d'Ottawa.

Diversos vells edificis dels barris populars de Nova York han estat evacuats davant el temor que s'esfondria.

El senyor Lecouteux, agregat al Consolat a Barcelona, condecorat pel Govern francès

París, 2. — El senyor Antonin Lecouteux, agregat al Consolat general de França a Barcelona, ha estat promogut al grau d'oficial de l'ordre de Les Palmes acadèmiques.

D'aquesta manera el Govern ha volgut premiar l'excel·lent labor que en el sudit càrrec ve desenvolupant el dit senyor des de fa més de vuit anys. — Fabra.

Comentaris a la victòria de Carnera

Berlin, 2. — La derrota soferta pel boxador Nausel en el combat llurat ahir passada a Nova York contra l'italià Carnera, ha produït una gran desil·lusió als centres esportius alemanys.

Max Schmeling ha manifestat que l'esdevingut l'havia sorprès molt, puix que recordava la resistència que trobà en Nausel durant el matx que celebraren l'any passat.

Ha afegit que tal vegada la derrota hagi estat deguda a un error de tàctica, puix que igual que feu recentment davant Boer, Nausel hauria d'haver procurat afirmar la seva superioritat al començament del combat. — Fabra.

EXPOSICIONS D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 38
Exposició de Mobles i Decoració — Ob-jectes d'art — Jocs de taula — Exposició de Pintura — DOMÈNEC SOLER i d'Escultura — E. CLARASSO
Fins al 13 de novembre

SALA BARCINO

MARCS, GRAVATS, PINTURA MODERNA
V. GARCIA SIMON
PASSEIG DE GRACIA, 19
Exposició col·lectiva de pintura i escultura catalana

ART ANTIC

Petròlitz, S. Principal
Mobles, vassalls, porcelanes, quadres, etc.
Reunió en un objectiu per a presentació EXPOSICIO PERMANENT DE PINTURA ANTICA

SYRA

DIPUTACIO, 262 - TELEFON 18710
Objectes d'art a presentació — MARCS EXPOSICIO DE PINTURA D'IVORI
Fins al 13 de novembre

SALA GASPAR

CONSELL DE CENT. 888
JOAQUIM TARRUELLA (pintura)
Fins al 3 de novembre

Ja sou de
l'associació
Protectora
del l'Ensenyança
Catalana?

UNA ESTONA AMB LES NENES

N.º 40-3 novembre, 1935

chocolates
JUNCOSA
són les millors
DE MANEU-LES A TOT ARREJ

COM VIUEN LES BÉSTIES

El bec d'ànec

OLEU bestiola més singular! Té el cos cobert d'un pel atapeït i finíssim com un taupe; els seus ulls semblen dos grans de pebre, lluints; tot rodanxo i amb la cua moluda i curta, si el veïssiu nedar, de lluny us recordaria una llúdria petita. Vist de la vora produeix la impressió d'un animal apedaçat a posta per produir l'efecte d'un grotosc bastant pujat de to. En lloc de afusar el seu rostre amb un ruixell de bones proporcions, mostra una mena de bec planer, molt semblant al bec dels ànecs, tou i eixam-

plat. Cas singular i únic en tota la fauna variada de fomes que presenten els mamífers. La imitació de l'ànec no finix en el bec; mireu-li les potes i digueu-me si no us recorden igualment els palmells dels ocells nedadors.

¿Sabeu on viu aquest extraordinari animal? És una de tantes rases que sobrenen, encara, allà lluny, al continent australià. Aquella vastíssima illa de deserts immensos i de cales retallades li reserva la banda oriental, i si fèssiu la travessia de l'estret de Bass (que ja dono per descomptat que no la fareu), el tornàriu a trobar als rius i a les aigües encalmades de l'illa de Tasmània.

Habitualment dorm encavat, mentre el sol està alt; al capvespre surt del seu amagatall minúscul. Mireu si ho veieu, de petit, que el "bec-d'ànec", que no fa gaire més de dos pams, amb prou feines si pot moure's, amb el cos cargolat. El construeix de sota l'aigua estant, amb les ungles de les seves potes; aquella petita mina fa rampa suau i quan arriba per sobre del nivell de l'aigua s'exemplifica i dins del marge construeix el cau. La previsió obliga a aquella bestiola a seguir l'obra i, amb un sentit d'orientació perfecta, continua la galeria fins al punt més proper a l'exterior, gairebé sempre al mateix pendent del marge. Més que garantir la seva fu-

Nota: Heus aquí tres caps que cal no confondre. L'amic Tisser, protagonista de la seva gràcia, ens associava — en la il·lustració de l'anterior converso — dues d'aquestes respectables restes.

El món
al dia

Itàlia és el país del món que té més teatres en proporció al nombre d'habitants.

I més canons, segurament.

La societat protectora de boigs del Japó organitza grups de vint malalts perquè visitin parcs i passeigs. La societat paga les despeses que això ocasiona.

Un metre d'ous frescos, ¿vol fer el favor?

A Corea, els ous són venuts dins de llargues caixes de vimet, de manera que hom els ven, no a pes ni per dotzenes, sinó a canes (o al seu equivalent). Els fan pagar — si fa no fa — quaranta cèntims el mig metre.

El metall més rar sembla que és l'actiníum. El gram val, aproximadament, unes tres-centes mil pessetes. S'assegura que el seu radi d'activitat és molt superior al del ràdiu, descobert pel matrimoni Curie.

La inspecció als mercats parisenca és tan rigorosa que els venedors

gida, la nova conducció resoldrà satisfactoriament la ventilació del cau, tan necessària per la seva esquifidesa.

El "bec d'ànec" és també anomenat "Ornitorinc", nom bastant més complicat i que, essencialment, té la mateixa significació. Els australians, però, ateses les condicions de veritable amfibí, sols coneixen aquella bestiola amb els noms de "Mallangong" i de "Tambrit". En efecte, per terra s'arrossega amb bastant dificultat, oferint un marcat contrast amb la manera ràpida d'evolució sota l'aigua. El seu bec remou els fonsals fangosos i repassa les herbes igualment com fan els ànecs; per tal procediment recull tots els petits moluscos que viuen enterrats al fang, i moltes menes de cucs i animals tous. Heu de saber que en els primers períodes de la seva existència aquell animal posseïx dents ben afilades, i que les va perdent quan avança la seva creixença, i finalment es queda amb boca desdentada; en canvi mostra unes fortes làmines cor-

nies que li serveixen més bé per l'especial feina de garbellar i destriar els llocs i fangues.

Totes aquestes singularitats que us he contat, i que podríeu comprovar només inspeccionant aquell remot amfibí, no arriben ni de molt a l'interès que desvetlla el coneixement de la seva manera de reproduir-se. Les vagues narracions que arriben arran de la seva importació a Europa, fa ja prop de cent trenta anys, eren contradictòries i fabuloses. L'expectació no va minvar gens quan hom va comprovar la veritat del cas. L'ornitorinc, en realitat, pon ous, i aquesta rassa entre els mamífers només és extensiva a un altre animal australià, semblant als nostres ericons i anomenat "equidna". Els ous de l'ornitorinc no passen dels dos centímetres de llargària. Per fora són aspergats i recorden els ous de serp o de certes tortugues.

Acabats de néixer els petits "becs-d'ànec", són nodrits amb la llet de la mare. No triguen gaire a seguir la llet de l'aigua. En aquest període el nadonament es realitza per un procés meravellós. Impossibile com li és a la mare d'al·lètar-lo com ho fan la resta dels mamífers, projecta el líquid nodridor vers la superfície. Prompte surten unes petites gleves de llet que els petits, prou amants, engoleixen amb avidesa.

Ignasi de SEGARRA

s'estimen més tancar les portes que tenir els articles en mal estat. La primera infracció es castiga amb una multa de 100 francs; la segona, amb un any de presó, i la tercera, amb la prohibició absoluta d'exercir l'ofici.

VENTURES D'EN MET I EN BALDIRO. - CAPITOL XX. - BONA CACERA

Quina situació més anglosa, amics! Què fem? "Ataquem!" "Amb què, si pirates (que devien rondar per aquell mariner a unes roques, per tal ment. En Baldiri arribà, sense fer soroll, fins darrere el capítol Mussol. El capítol Mussol, en Panotxa i uns encara llargues de la colla, estirats entre uns matos, apuntaven llurs trabucos cap al senyor Serradell i els seus homes, que, una mica més enllà, no sabien quin partit prendre. No cal dir que els pirates (girats d'esquena) no s'adonaven de la proximitat dels altres expedicionaris. El senyor Serradell, si però, amb signes van indicant-los que no ho demostrés. En Baldiri, armat amb la seva pistola, avançà sol cap als pirates. Els altres agafaren rocs, disposats de

qu'vol darrera de cada arbre d'amagat Met explicà que havien vist i reconegut dels tres a la pirata. En Met, En Bal i els altres defensar-lo si les cotes anaven male-

LES COSES DE L'AIRE

ALGUN vegada heu vist volar corbs de prop, indubtablement us haureu fixat com durant el vol porten les dues potetes, de color groguenc, penjant sota el cos. Són ben pocs els ocells i les aus que en ple vol procedeixen així: la ma-

joria, pel contrari, porten les potes ben plegades i recol·lides de tal manera que el plomall del ventre les dissimula completament, i del cos de la bestiola durant el vol no en surt cap relleu que en destrueixi la línia llisa i perfilada.

Aquesta conducta de la majoria dels ocells és accentuada sobretot durant el vol ràpid. No és precisament que els ocells tinguin grans coneixements d'aerodinàmica, ben mirat no en deuen saber gens, però ells actuen així per instint, i fan molt santament. Si durant el vol els ocells mantinguessin les potes a l'exterior els caldria fer un esforç muscular més gran per a mantenir-se en vol, puix que la resistència de l'aire damunt de les potes, lluny d'esser

JOC DE NOIS
I DE NOIES
LA PARADA
ODEN prendre part, en aquest joc, tots els nois que ho vulguin. Es juga amb cromos o tapes de capsa de llumins.

CASAMENT A DISTANCIA
Damas. — El rei de l'Hejiz (Aràbia), Sa Majestat Ibn Seud, acaba de contraure matrimoni amb una princesa àrab, a Damas. Ibn Seud, però, no ha assistit al seu matrimoni. Ha restat a Medina. En nom seu, quaranta xeics s'han casat amb la damisella.

ELS GUSTOS DE GLUCK
Un dia preguntaren a Gluck, celebrat músic, què era el que més estimava.

LES ABELLES
CONTRA ELS LLADRES
Fa poc temps, en una casa de Hodonin (Moràvia) entraren lladres. Quan anaven a saltar la paret del jardí, carregada amb el producte del robatori, toparen amb un rusc d'abelles.

VENTURES D'EN MET I EN BALDIRO. - CAPITOL XX. - BONA CACERA

Quina situació més anglosa, amics! Què fem? "Ataquem!" "Amb què, si pirates (que devien rondar per aquell mariner a unes roques, per tal ment. En Baldiri arribà, sense fer soroll, fins darrere el capítol Mussol. El capítol Mussol, en Panotxa i uns encara llargues de la colla, estirats entre uns matos, apuntaven llurs trabucos cap al senyor Serradell i els seus homes, que, una mica més enllà, no sabien quin partit prendre. No cal dir que els pirates (girats d'esquena) no s'adonaven de la proximitat dels altres expedicionaris. El senyor Serradell, si però, amb signes van indicant-los que no ho demostrés. En Baldiri, armat amb la seva pistola, avançà sol cap als pirates. Els altres agafaren rocs, disposats de

menyspreable, pot arribar a valors importants. Per això, per evitar despeses d'energia muscular o amb la mateixa, per anar més de pressa, els ocells es preocupen, durant el vol, d'eclipsar les potes i de mantenir el plomall ben encastat al cos, presentant el mínim de volum i el màxim de finor a la penetració de l'aire.

En aviació ja s'imiten els ocells, en aquest aspecte. La majoria d'avions ràpids moderns hom ha convertit els sistemes d'aterratge, fixos i a l'exterior, d'hàbitud durant el vol, en un sistema eclipsable i mòbil que

es manté muntat a l'hora d'engegar l'aparell i a l'aterratge, però que durant el vol pot mantenir-se amagat a l'interior del cos o de les ales. Gràcies a aquest dispositiu ha estat possible en certs avions d'obtenir guanyos de 10 i de 20 quilòmetres per hora pel sol fet d'amagar el tren d'aterratge i suprimir la seva resistència de l'aire. Comprendreu, doncs, l'interès que tenen els constructors a instal·lar aquest procediment, malgrat la complicació del mecanisme i l'enfament que representa. En un dia no gaire lluny veurem que ja no existirà cap avió sense aquest dispositiu, de la mateixa manera com avui ja no hi ha cap cotxe que no porti frens a les quatre rodes.

JEROGLIFIC
Aquesta setmana cal endevinar el títol d'una novella de Narcís Oller. Solució a l'anterior: "Un pare de família", de Carles Soldevila.

UNA ANECDOTA D'EN PERE "DEL PUNYALET"

LES ABELLES
CONTRA ELS LLADRES
Fa poc temps, en una casa de Hodonin (Moràvia) entraren lladres. Quan anaven a saltar la paret del jardí, carregada amb el producte del robatori, toparen amb un rusc d'abelles.

VENTURES D'EN MET I EN BALDIRO. - CAPITOL XX. - BONA CACERA

Quina situació més anglosa, amics! Què fem? "Ataquem!" "Amb què, si pirates (que devien rondar per aquell mariner a unes roques, per tal ment. En Baldiri arribà, sense fer soroll, fins darrere el capítol Mussol. El capítol Mussol, en Panotxa i uns encara llargues de la colla, estirats entre uns matos, apuntaven llurs trabucos cap al senyor Serradell i els seus homes, que, una mica més enllà, no sabien quin partit prendre. No cal dir que els pirates (girats d'esquena) no s'adonaven de la proximitat dels altres expedicionaris. El senyor Serradell, si però, amb signes van indicant-los que no ho demostrés. En Baldiri, armat amb la seva pistola, avançà sol cap als pirates. Els altres agafaren rocs, disposats de

qu'vol darrera de cada arbre d'amagat Met explicà que havien vist i reconegut dels tres a la pirata. En Met, En Bal i els altres defensar-lo si les cotes anaven male-

PARLEU BE, SI US PLAU

"ESMORTUIR"
SMORTUIR, amics lectors, és una forma incorrecta — introduïda al nostre idioma per la petita lala — dels mots "esmortir", "esmortir" i "amortir". No cal dir, doncs, que si us ve a tomb emprar aquesta expressió, cal fer ús de les formes correctes. Recordeu-ho.

SAPIGUI, SAPIGUERES, SAPIGUE, SAPIGUES, SAPIGUES-SIS, SAPIGUENT, SAPIGUT, Etc.

ILLUSIONS OPTIQUES
Hi ha un vell aforisme que assegura que les aparences enganyen. La millor demostració de la veritat de l'adagi la constitueixen les anomenades "il·lusions òptiques". Vegeu

ne algunes: En la figura número 1, els dos cercles A són exactament iguals. No obstant, el de l'esquerra sembla major i menor el de la dreta.

LES LÍNIES A I B DE LA FIGURA 2 SÓN TIRADES AMB REGLE I COMPLETAMENT PARALELES. NINGÚ NO ES VEURIA AMB COR D'AFIRMAR-HO, GUANT-SE PER LA VISTA!

En la figura tres, els dos fragments d'anella tenen la mateixa mida, exactament. Però el de la lletra D sembla més gran que el que porta la lletra C.

EL NOIET I LA CASONA

per MERCÈ RODOREDÀ.

A JORDI GURGUL

¿Cregueu pas que us expliqui una història trista encara que de bell principi no sigui alegre.

Aquella tarda hi havia una claror molt clara dalt del cel. I una mica de fred a la terra.

La seva mare era morta i ell no tenia a qui estimar. S'aguantava el plor: era valent. Guaitava la carretera i el camí que duia al poble: Per allà se l'havien endut com a dormida... Po breta!

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Quin negoci!... — es planyia el més gaperut.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Perquè parlo poc. On és ara? —Allà dalt — i mostrà el bec re-morós de ventades.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

—Tacompanyar-se.

Avui, les darreres lluites pel Campionat de Catalunya

Per sortie correspondre que el partit Barcelona-Espanyol s'escaigui a la darrera jornada del campionat de Catalunya. Tal com ha transcorregut aquest torneig, això no tindria cap importància, si no fos que existeix una tradició, un historial d'una pila d'anys, una rivalitat apassionant, tot allò que tantes vegades ha estat dit dels eterns rivals i de la representació que al marge de l'esport s'ha donat als colors que representen els dos equips que aquesta tarda han de lluitar al camp de les Corts.

Per això caldrà dinar aviat, els tramvies i autobusos aniran plens i el camp registrarà una bona entrada i fins hi haurà expectació abans de començar com si anés a disputar-se una partida decisiva. Això, naturalment, durarà fins dos minuts després de començar o tot el més fins a l'empat, si l'Espanyol tenia la sort d'esser el primer a marcar. Diem això, perquè existeix una diferència tan gran de potencialitat de l'un equip a l'altre, que no podem, si no és la tradició, el perquè aquest partit interessi més que els altres.

Una raó si que la veiem. És aquella d'ordre moral i que seria material per als jugadors de l'Espanyol si guanyaven al Barcelona. Tornariem a escoltar aquella que pregonava l'especialitat de l'Espanyol a donar pal·lis al Barcelona i als associats de l'equip blau-blanc se'ls oblidaria el

OBJECTES PRESENT

poc lluit paper en el campionat i semblaria Festa Major. Per als socis del Barcelona, tot això seria poc agradable. No haurien perdut res, materialment, serien campions ben merecidament, però els quedaria un regust de boca que no desapareixeria fàcilment perquè perdre davant l'Espanyol és trobar-se ferit en l'amor propi i això és cosa seriosa.

El segon lloc de la classificació no el sabem pas fins a assabentar-nos dels resultats en tots els camps. El Badalona té nou punts i el Sabadell vuit. Espanyol i Girona en tenen set. Si el Badalona triomfa del Júpiter, ningú no podrà prendre-li el segon lloc. Però si el Badalona quedés descartat, el Sabadell podria adjudicar-se el lloc amb un punt de diferència. Donarà una idea de la inseguretat que hi ha per aquest lloc, remarcant que si cap d'aquests dos equips que van al davant no arrosseguen guanyar, el Girona i l'Espanyol, es trobarien empatats a nou punts per al segon lloc.

Hem arribat, doncs, al darrer dia del campionat mantenint l'enigma de quin equip serà sots-campion i perquè l'altra competició tingues també interès resulta que és el plat fort Barcelona-Espanyol, el qual partit acabarà com a no podrà impedir que els socis del Barcelona, a la nit, homenatgin com es mereix l'equip que ha obtingut una vegada més un nou títol que honora el Club.

BLANC

Ordre de partits per a avui

PRIMERA CATEGORIA A

Primers equips:
Barcelona - Espanyol, Escartín.
Júpiter - Badalona, Canga Argüelles.
Girona - Sabadell, Vilalta.

Segons equips:
Sabadell - Girona, Oltra.
Júpiter - Badalona, Camps.
Barcelona - Espanyol, Laplana.

PRIMERA CATEGORIA B

Primers equips:
Horta - Granollers, Pujol.
Europa - Sant Andreu, Fernández.
Sants - Terrassa, Cardiel.
Calella - Martorell, Alvarez.

Segons equips:
Sants - Terrassa, Blat.
Vic - Martorell, Gandelguy.
Europa - Sant Andreu, Campañá.
Horta - Granollers, Salvo.

SEGONA CATEGORIA PREFE-RENT. PRIMER GRUP

Manresa - Mollet, Andreu.
Sant Cugat - Vic, Col.
Tàrraga - Iluro, Toni Joan.

SEGON GRUP

Santboià - Gràcia, Espelta.
Reus - Gimnàstic, Rovira.

SEGONA CATEGORIA ORDINA-RIA. PRIMER GRUP

Figueras - Banyoles, Zapater.
Ripoll - Olot, Sauri.

TERCER GRUP

Olesa - Martorell, Peris.
Rubí - Foment, Macip.

CINQUE GRUP

Arenys - Blanes, Oriol.
Malgrat - Popular, Maroto.

SISE GRUP

Tàrragona - Vilafranca, Puntis.
Valls - Catalunya, Simón.

Vilanova - Vendrell, Bertran.

SETE GRUP

Fortpienc - Colomenca, Pagès (45 minuts).

Hèrcules - Poble Sec, Solà (40 minuts).

VIUTE GRUP

Catalunya - Santjoanenc, Hernández (25 minuts).

Prat - Santfeliuenc, Solà Marimón (25 minuts).

Atlètic Cornellà - Gavà, Planells (45 minuts).

Equips probables per a avui

Barcelona: Iborra, Zabalo, Arana, Sarcina, Berkesy, Balmayra, Vantolrà, Raic, Escaló, Fernández i Pagés.

Espanyol: Martorell, Pardo, Pérez, Espada, Soler, Lecuona, Prat, Quesada, Green, Manolín i Bosch.

Júpiter: Solà, Daniel, Ibáñez, Soler, Mena, Pérez, Galvany, García, Crispinà i Terradellas.

Badalona: Navés, Borrás, Lledó, Crispinà, Camacho, Schild, Betancourt, Cambra, Forques, Serra i Torrea.

Girona: Francés, Farró, Torredelló, Campa, Castilló, Trías, Lluch, Bestit, Trojillo, Ramon i Peret.

Els Campionats arreu de la Península

COPA BASCA

Osasuna - Athletic de Bilbao.
Irún - Arenas.

CASTELLA - CANTABRIC - ARAGO

Racing - Valladolid.
Madrid - Athletic.
Saragossa - Nacional.

GALICIA - ASTURIES

Oviedo - Deportivo Corunya.
Unió S. Vigo - Celta.
Stadium A. - Sporting Gijón.

VALENCIA - MURCIA

València - Hèrcules.
Gimnàstic - Llevant.
Elx - Múrcia.

ANDALUSIA

Betis - Sevilla.
R. Granada - Jerez.
Malacitano - Mirandilla.

ELS REFORÇOS A L'ESpanyOL

Diem l'altre dia que l'Espanyol negociava l'adquisició de dos jugadors interiors de "primera línia" per a reforçar l'equip en vista al Torneig de Lliga. Ara se'ns diu que a canvi de Domènec, ingressen al club de la carretera de Sarrià Vilanova, Costa i Moreno (aquest darrer defensa), el València.

Són aquests els grans reforços que havia de rebre l'Espanyol? Creiem que sí, però, tanmateix, no podem suposar que els dos jugadors Costa i Vilanova vinguin a resultar el secret de les properes victòries de l'Espanyol. Es tracta de dos bons jugadors, és innegable, però no els considerem ja en un primer pla; d'altra banda, dubtem que el València se'n despregués amb tanta facilitat.

Amb tot, celebràvem que amb aquests nous elements l'Espanyol aconseguís definitivament el millorament de l'equip. EL BADALONA DERROTAT A TOLOSA. — Tolosa, 2. — Amb motiu de les fires d'aquesta ciutat se celebrà ahir un partit amistós entre el F. C. Sete i el Badalona F. C., encontre que acabà amb el triomf de l'equip francès per tres gols a cap.

L'equip català demostrà no emprar-se a fons, reservant els seus jugadors, però, no obstant aquesta tàctica, el mig-centre Camacho es lesionà, per bé que no

d'importància, i abandonà el terreny. Forques passà llavors a mig-centre, i sortí Escritt, que actuà de davant centre.

El Badalona presentà l'equip següent: Navés, Borrás, Lledó, Crispinà, Camacho, Schild, Betancourt, Cambra, Forques, Xiol i Torres.

ELS MATXS INTERNACIONALS. A Londres jugaren les dues seleccions de les Lligues anglesa i escocesa. El resultat fou d'empat a dos gols.

A París la selecció d'aquesta ciutat vencé la de Viena per 6 a 5.

B u g b y

Campionat de Catalunya

Avui, la primera jornada

L'iniciació del torneig més important i popular del nostre calendari oficial s'escau avui. No cal remarcar l'interès amb què entre els aficionats al nostre esport és esperada aquesta primera jornada, sobretot després de l'acurada preparació a què s'han sotmès la majoria dels participants; ultra la rivalitat existent entre els nostres primers cercles, és d'interès assenyalar la presència en aquesta competició dels nous equips Horitzó i l'Hospitalet, que si bé és lícit de creure que no hi jugaran un paper decisiu, donada la circumstància d'esser debutants, no es pot negar que els animaran considerablement.

L'encontre tindrà lloc a Sant Boi a les tres de la tarda, i d'arbitre actuarà el senyor Puig.

HORITZÓ - B. U. C.

No sabem, encara, el valor de la Cultural Horitzó. Els encontres preparatoris foren, per als dirigents d'aquest cercle, la pedra de toc que els permet de tenir un determinat criteri sobre la futura constitució del quinze. Si el presenta complet i actua d'acord amb el que hom n'espera, caldrà que els estudiants deixin de banda la seva peculiar gatzara i es llancin a fons, que la cosa no se'ls presentaria gaire clara. De moment, l'opinió que ens mereix l'encontre, és de marcat color universitari.

Es jugarà al camp del F. C. Barcelona (Diagonal) a les tres de la tarda. Arbitre: Colomer.

JOVENTUT - CORNELLA

Aquesta és la partida més interessant d'aquesta primera jornada, puix que podem establir les nostres conclusions damunt bases molt sòlides. Jugant-se la partida a Cornellà, no dubtarem a vaticinar una clara victòria ribereña; no essent així, però, considerem que la victòria cornel·lenca ha de topar amb serioses dificultats. És possible i àdhuc probable que es produïxi, però no dubtem que els del Joventut a base d'entusiasme faran els impossibles per tal d'anul·lar la major superioritat tècnica cornel·lenca.

La partida tindrà lloc a la Bordeta a les tres de la tarda i arbitrarà Balassar.

LA PUBLICITAT fa més d'un any, sobre el problema de l'educació física catalana, anunciem que en el següent tractariem dels projectes del Patronat Universitari sobre una possible escola d'educació física, no ens creiem que els esdeveniments polítics capgirarien la situació i el panorama polític de Catalunya, fins al punt de fer innecessari el nostre article anunciat, pel motiu cabdal de la inexistència del Patronat Universitari i no saber encara com s'endegarà la nostra Universitat, trasbalsada per la llei del 2 de gener passat.

Causes alienes a la nostra voluntat ens han aconsellat un silenci, que avui trencuem, representant aquesta sèrie d'articles, amb l'objecte de col·laborar al millorament físic del nostre poble.

Reprenem el contacte amb els nostres lectors, amb un tema ben desagradat, però força interessant: el de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

L'Ajuntament de Barcelona i l'esport

El problema de l'educació física catalana, anunciem que en el següent tractariem dels projectes del Patronat Universitari sobre una possible escola d'educació física, no ens creiem que els esdeveniments polítics capgirarien la situació i el panorama polític de Catalunya, fins al punt de fer innecessari el nostre article anunciat, pel motiu cabdal de la inexistència del Patronat Universitari i no saber encara com s'endegarà la nostra Universitat, trasbalsada per la llei del 2 de gener passat.

Causes alienes a la nostra voluntat ens han aconsellat un silenci, que avui trencuem, representant aquesta sèrie d'articles, amb l'objecte de col·laborar al millorament físic del nostre poble.

Reprenem el contacte amb els nostres lectors, amb un tema ben desagradat, però força interessant: el de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregunten per què necessita piscines Barcelona. En segon lloc, la partida destinada a subven-

ció que ja tenia enllestit el projecte d'una piscina municipal, un pla d'organització de l'Estadi i Piscina de Montjuïc, i alguns camps d'esport municipals. La relació d'aquests projectes, que anaven a ésser de realització immediata, fora feina llarga que ara de moment no interessa. Però el que és cert és que en prendre possessió els actuals gestors, es presentà l'abril passat a la Comissió de Govern una proposició, per reformar totalment aquella Comissió; aquesta proposició fou presa en consideració, i passà a dictamen de la Comissió de Cultura; com que en aquesta proposta de reforma hi havia la desistitut de tots els seus components, les seves activitats quedaven en suspens fins que aquella fos resolta.

Un "Full Oficial" del dilluns passat, en un intervi, el senyor Codolar deia que havia dedicat atenció i havia estudiat els problemes de l'esport i de l'educació física des del punt de vista municipal.

El que sabem és que aquesta qüestió és d'actualitat. Passar set mesos per dictaminar sobre la proposta de reforma de la Comissió de Cultura Física. Però no és pas això el més greu; hauríem pogut llegir que aquesta reforma ja feia algunes setmanes que havia estat aprovada; jo crec que no ho està encara, però el dictamen existeix "ja"; si és així, per què no s'aprova? per què se'l deixa dormir dies i dies damunt la taula? I si ja està aprovat, per què no es constitueix la nova Comissió, a veure què passa? per què no són cridades aquestes entitats que diuen que l'han de formar? Per què es deixen passar setmanes i setmanes sense complimentar aquest acord?

La cosa és clara: als gestors municipals només els interessa dir que fan, encara que no facin res, o que del que fan no s'obtingui cap resultat pràctic. Per això és molt possible que arribin a constituir aquesta nova Comissió, d'ací a dos o tres mesos, si és que aleshores encara subsisteix l'actual situació, quan l'actuació d'aquesta sigui pràcticament nul·la per a tot l'any vinent. M'han assegurat que en els nous pressupostos està suprimida la partida de 200.000 pessetes, consignades per l'Ajuntament popular per a la construcció d'una piscina; es comprèn, tenint benyena a casa, els gestors es pregun

La especialització únicament en el
cultiu de Cactus i Plantes Grasses

Cinco-Centos especies en continuo
GRANDS COLLECCIONS
I ASSORTIMENT

J. Santamaria Magrinyà

Vladueto de Valloara, 3.-Tel. 74883
BARCELONA

LA DONALLALLAR

Flores artificials
Perpetuines
Corones
MAGRINYA
Carrer Canuda, 39. — BARCELONA
Es trameten encàrrecs a províncies

LA DONA XINESA JA QUESTES FANTASIES LESSER BELLA I CONSERVAR LA BELLESA

Allarguen les vacances

La xinesa d'avui dia ha sabut prendre una gran inflexió en la seva política actual de la Xina; dues dones han impo-
sant, diverses vegades, llurs punts de vista a la Xina moderna: la senyora Sun Yat Sen (viuda del fundador de la República Xinesa) i la muller del general Xiang-Kai-Tec. Totes dues tenen un gran ascendent sobre les joves xineses que s'agiten en el partit Kuomintang. Els grups femenins que s'interessen a la vida política i social de llur país són molt nombrosos a Xina. Les dones xineses han sabut evolucionar sense sacrificar res de llur gràcia i sense renunciar a llurs virtuts ancestrals.

Occupem-nos ara de la xinesa tal com se'n presenta en la família i en la llar, i primer que tot de la mare.

No creguem que la xinesa no hagi tingut un rol preponderant en la vida social; governava el món interior com el seu marit es preocupava dels afers exteriors. És la reina de la llar des de fa 3.000 anys. No obstant, la dona xinesa és obediència al seu pare abans de casar-se, i al seu fill en el cas que es quedi vidua. No s'ha de considerar, però, com un esclavatge, ja que aquestes regles són establertes per les condicions socials, car la signatura dels homes és l'única legal per als afers. Un fill, però, no firmaria res per la seva mare sense mencionar abans: "per ordre de la meua mare". És l'esperit d'aquesta submissió sistemàtica a l'home.

Siagu com sigui, la dona xinesa té a la llar un lloc que depèn generalment de la seva edat. Quan es casa s'installa a casa del seu marit, on governa la mare d'aquest: la sogra és la mestressa absoluta. La noia no pot fer res sense demanar la seva autorització o sotmetre's a la seva voluntat. Els fills del seu marit són de la seva mare primer que de la, i no pot disposar-ne sense el consentiment de tots dos. Una situació semblant és intolerable, però no podem jutjar-la des del nostre lloc i amb els nostres costums i idees. La sogra, mestressa suprema i el més sovint, estimada de la llar del seu fill, crea una situació essencialment xinesa i a la qual les xineses s'avenen perfectament.

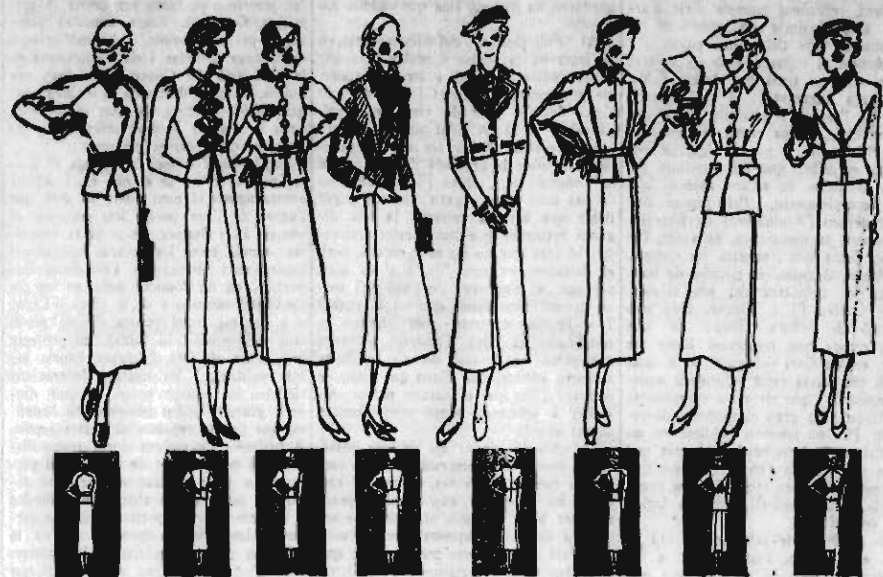
En aquesta atmosfera milenària de vida en comú, la xinesa ha adquirit sorprenents qualitats de diplomàcia, d'observació, d'abnegació i de paciència sobre tot. La raça és beneficada de totes aquestes virtuts, i això fa que la preservi de les decadències de l'anarquia crònica que devora el país. Els grans sociòlegs xinesos han exaltat les virtuts de la dona xinesa, i les resumeixen en la regla de les "quatre virtuts": la modestia, l'art de la conversa, el bon aspecte exterior i l'activitat. Per exaltar la imatge del poble han transmès innumerable històries d'abnegació que són com models a seguir i dels quals cal ésser dignes. Tots hom a Xina coneix la història d'aquella noia que s'ofertí com a esclava a l'emperador per obtenir la gràcia per al seu pare, condemnat a mort; és l'exemple típic de l'abnegació filial. El pare fou perdonat.

Però res no posa més en evidència les qualitats de la dona xinesa i la meravellosa intuïció de la mare que la història de Menci, un dels més grans filòsofs xinesos. Quan Menci era petit, la seva mare canvià de casa i anà a viure prop d'un escorxador. Aviat l'infant imitava les escenes a les quals assistia sovint a l'escorxador. La mare decidí aleshores deixar aquell indret, i anar a viure prop d'un cementiri. Allà, igualment, l'infant imitava tot el que veia durant les cerimònies fúnebres. Novament la mare, tement aquest veïnatge, anà a viure prop d'una escola on el seu fill prengué gust ràpidament pels estudis: esdevingué un dels llumeners de la Xina. I el mestre que explica aquesta història afegeix: "Aquesta història de la mare de Menci ocupa un lloc important en la història xinesa, car il·lustra perfectament l'amor maternal, la intel·ligència d'una mare i la seva preocupació de proporcionar als seus fills el veïnatge convenient per a llur desenvolupament."

Es evident que en un país que ha fet del culte dels antepassats i del culte de la família la base de la Societat, la dona és cridada a jugar un rol important, d'una gran noblesa. Així és com ocupa un lloc únic en la literatura i particularment en el teatre xinès. Al teatre és molt rar que una obra no representi la imatge d'una heroïna gràcil i encisadora perseguida per un pervers "tukum". Si la dona ideal ha sabut exaltar la imaginació i la sensibilitat dels poetes, és que ha sofert un dur martiri per arribar a aquest estat de gràcia. És en l'ambient auster de l'amor més pur que s'ha forjat aquesta ànima única de tendresa, d'abnegació, i aquesta sensibilitat d'una vibració tan delicada. Per això el xinès està profundament gelós de la seva dona: la conserva com un tresor molt apreciat, guardant-la, sobre tot, del dimoni estranger de mirada impura. És molt rar que un home de raça blanca sigui estimat per una xinesa, car si el fet es produeix, la desgraciada s'exposa sovint a càstigs terribles.

No obstant, però, la dona xinesa no ha estat sempre vençuda; ha sabut també, gràcies a la seva intel·ligència i al seu caràcter, dominar. L'emperadriu Tseu-Hi (no ha comandat, durant els cinquanta darrers anys del segle XIX, quatre-cents milions d'homens? I a l'horra actual, la dinastia femenina dels Soong, no és mestressa dels destins de Xina per la seva influència oculta sobre el partit Kuomintang?

La Xina és "sang, voluptat, mort", i aquesta decoració trágica dona a la dona xinesa (no parlem ara del món immortable i sense valor) una atracció misteriosa, la trista nostàlgia de la qual ha ferit més d'un cor d'home. Però vull parlar solament de la dona xinesa que sap restar xinesa i que no procura imitar, sense èxit, l'europea o l'americana. És a ella que hem de dirigir la nostra admiració, com la més perfecta i més rara expressió de la civilització més refinada.

MENU DE LA SETMANA

Ous remenats de formatge
Bistec a la jardineria
Bunyols de pomes
Crema de xocolata

Ous remenats de formatge. — Feu batre sis ous amb sis cullerades de llet, afegeu-hi després sis cullerades de formatge ratllat, sal i pebre. Poseu mantega en una paella i quan estigui fosa tireu-hi els ous i deixeu-los coure remenant continuament.

Bistec a la jardineria. — Afegeu uns bistecs una mica gruixuts i quadrats i deixeu-los mitja hora amb una mica de conyac. Entretant prepareu una julienne composta de pastanagues, una ceba; uns quants xampinyons, pèsols i mongetes verdes tallades a trossets. A manca de llegums verds podeu fer servir una macedònia de llegums en conserva, que trobareu en el comerç. Passeu els llegums per la paella i tireu-hi una mica de Madera, al cap d'una estona afegeu-hi una cullerada o dues de tomàquet. Feu fregir els bistecs amb oli ben calent i poseu-los en una platja sobre uns lleugers quadrats de pa fregit. Poseu sobre els bistecs els llegums que teniu preparats.

Bunyols de pomes. — Desfeu dues cullerades de farina i un ou amb una mica de llet i tireu-hi un raquet de nou. Peleu les pomes i tallen-les a talls. Cobriu cada tall de poma amb la pasta que teniu preparada i feu-los fregir amb oli calent. Quan siguin daurats retireu-los del foc i serviu-los calents i empolats de sucre.

Crema de xocolata. — Desfeu quatre preses de xocolata amb molt poca aigua; quan sigui desfet barregeu-hi quatre rovells d'ou i deixeu-ho refredar. Bateu les quatre clares a punt de neu i barregeu-les amb la xocolata freda i quatre cullerades de sucre.

Diversos aspectes de la bellesa

La concepció que hom es fa de la bellesa varia segons les latituds, i la més bonica de les europees pot semblar lleïta als ulls d'un indigena de la Terra del Foc. Per això algunes modes que qualifiquem d'estranyes són per a altres pobles una recerca plàstica de la perfecció, i les dones, per tal de guarnir-se i plaure, utilitzen mitjans ben diversos, segons si són grogues, negres o blanques.

Al Senegal, les dones es fan fer tres petites incisions verticals al mig del front i multipliquen els pics d'antimoni en llurs llavis i genives. Les khassonkesses es fan pentinar una vegada al mes i llur pentinat és un veritable monument. La pacient s'estira sobre una estora, el cap sobre els genolls de la pentinadora, de manera que només es distingui un cos coronat d'una bola de cabells encrespats i estarrufats. De primer es desenreda amb un on tallat en punxa. Gràcies a aquest suau tractament els cabells cauen a mançagues. No es perden pas per això, car reunits amb una pila de draps, formen la base de l'enorme pentinat. Uns dits agils trenen els cabells, ajunten les trenes i les enreden formant una cresta, cobrada de davant al darrere i allargada per una trens en la qual passen anells d'or i d'argent. Dues altres trenes enquadren el rostre, guarnides amb perles i joies. Per coronar l'obra untes tot el cap amb una mantega de karité d'un perfum repulsiu.

Les dones romaneses i les gregues es fan massatge amb oli de ben-jolí; usen per a llur rostre fumigacions de llet bullint en un foc ben baix; fan brillar llur cabellera fregant-la amb oli perfumat de mesc. I llurs ungles passant-hi un pinzell untat amb bàlsam i anllina de caoba. Es maquillen les celles amb kincorres barrejats amb oli i les pestanyes amb un trosset de branca d'al·fàbrega amb la punta carbonitzada.

Les dones de l'Índia es pinten de vermell els talons i els palmells de la mà amb henné i es fan incrustar pedres precioses entre els ulls i en el lòbul de l'orella.

La transformació dels vestits escotats

Res més fàcil que modificar l'aspecte d'un vestit de nit, sense mànigues i escotat, per transformar-lo en vestit de cerimònia o de reunió. Per aquest canvi és suficient cobrir l'escot inspirant-se en la moda del dia. Gràcies a aquest subterfugi, el vestit pot quedar d'una elegància actual.

I. Un xal de vellut blau acabat amb un volant, es drapaja graciosament a l'escot i a les espalltes, acabant al darrere amb dos panys que tapen l'escot de l'esquena.

II. Es podrà fer servir també aquesta idea de drapaje amb setí blau i cordat al costat amb botons.

III. Una idea pràctica i original consisteix a afegir a un vestit de nit de setí beige uns amples mànigues de vellut marró cordat al davant i un cinyell del mateix vellut a la cintura.

IV. Un bolero curt de setí o de vellut resulta molt graciós per cobrir un escot.

S'acaba amb dos panys al darrere passant de la cintura. Tres flors serveixen per cordar-lo.

V. I heus aquí encara més flors per drapaje a les espalltes un modador de vellut de seda. Aquest model és útil per cobrir una eskena molt escotada.

VI. Un original model de vellut, de moaré o de setí, en forma de capa, amb una peça brodada i cordat al darrere, transforma un vestit de nit.

VII. Una ampla ruixa de tissat d'or brodada amb verd o blau, serveix per tapar els vestits massa escotats de les espalltes.

El més bonic diamant rosa

Ha estat venut recentment al mercat de Londres, per una persona que el va comprar a la gran duquessa Miquel de Rússia. Aquesta se'l va endur en l'úter quan la Revolució, l'any 1917; i el va arrencar de la seva muntura i el dissimulà en els seus vestits.

Aquesta magnífica joia, que pesa catorze quilrats, i té un valor de prop de dos milions de francs, havia estat oferta pel xa de Rússia a Caterina de Rússia pels volts del 1780, i havia pertanguut constantment a la família imperial russa fins a la revolució bolxevista.

PER ALS CONSTIPATS DE PIT

PECTORAL SAVALL

Preparat als Laboratoris de

FILLS DEL DOCTOR ANDREU

De venda a Casa Segalà

i Centres d'Especlifics

En la darrera reunió de tardor que ha tingut lloc a Longchamp ha cridat fortament l'atenció aquest curios guarniment de pell i aquest capell en forma de kepi

LA VIDA BARATA

ARTICLES NECESSARIS QUE PODEU
ADQUIRIR ADHUC PER TELEFON

FORMATGE SOLA, 40/100, 1 quillo, 4'50 - Felip Antolí - Escudellers, 41 - Telèfon 10743

L'educació dels fills

Respostes

La senyor G. V., de Barcelona, diu que el seu fill, de set anys, s'ha negat tres dies a donar el bon dia a la serventa. La primera vegada el va amonetar, la segona, el va renyar, i la tercera, el va castigar no deixant-lo anar al parc com havia demanat anteriorment. La senyor G. V. vol saber si ha actuat bé.

Perfectament, senyora. Primerament, la falta comença a ésser de les que no es poden deixar passar; és absolutament indispensable corregir-la. Segonament, la seva intervenció ha estat ben graduada; al hagués insistit en l'amonestació o el reny, el càstig que ha hagut d'imposar segurament hauria arribat massa tard. D'altra banda, el càstig ha estat ben triat perquè requeria d'una manera gairebé immediata.

Ara bé, amb tot això que ha estat excellent, senyor G. V., no n'hi ha prou si vol portar la seva obra educadora fins a la fi. Cal que esbrini "per què" el seu fill no volia donar el bon dia a la serventa. Potser no tot és degut a la culpa del noi i hi ha alguna cosa que en part expliqui aquella actitud.

Si d'ací uns dies es repeteix aquesta actitud malgrat el càstig, caldrà suposar que, tanmateix, hi ha alguna cosa per part de la serventa que motiva l'actitud de l'infant.

Procuri, senyora G. V., no voler esbrinar si aquesta causa hi és i quin és, per mitjà de preguntes niasses, directes. La pressió de les preguntes fa dir moltes coses que no són certes. Si té prou traça — i la tindrà — de descobrir aquella causa de la conversa natural amb el seu fill i de la vigilància discreta de la seva conducta.

Jeroni MORAQUES

Consells i petits secrets

Hom fabrica, avui dia excel·lents coles fortes per enganxar porcellana o vidre; però no s'en té sempre a mà. Podreu suplir-les avantatjosament amb una mica de farina d'arròs dissolta amb aigua freda i que poseu al foc fins que es formi una pasta ben consistent.

Després de rentades, les robes de color no han d'estendre's al sol, car llur color primitiu se'n ressentiria. Cal fer-les assecar a l'ombra i no deixar-les esteses més estona del que convingui, com tampoc deixar-les massa temps a l'aigua en esbandir-les.

Si els vostres invitats retarden i el vostre rostit, cuit a punt, amenaça d'enfonsar-se abans d'aparèixer a la taula, no us amoïneu. Poseu el plat ben tapat sobre un recipient ple d'aigua calenta. El vapor el mantindrà calent sense que s'assequi el més mínim.

Per treure la taques de pintura hom fa servir de vegades amoníac o bé al·guaràs. Barregeu aquests dos productes, per al mateix fi, i el resultat serà immillorable.

Flors d'Orquídies de gran luxe

Uniques a Barcelona

Preus econòmics

CACTUS

Els cultius més importants de Barcelona

Preus molt econòmics

Més de mig milió de plantes

Cultius de J. MONTADA

Pelxos exòtics. Espècies rares i variades

Carrer Alta Gironella (Sant Pere)
Telèfon 81107

Plaques miniatures

Reemplant els botons i les nivelles, veureu en els vestits unes plaques imitant les fines miniatures antigues de flors i també de personatges. No hi ha res tan fi i, sobretot, tan delicadament original.

Allarguen les vacances vol dir: allarguen el benefici de les vostres vacances.
Heu-vos ací de retorn, instal·lades novament a la vostra casa ordenada. L'ordre és un element de calma, de repòs i, per consegüent, de salut. No cediu pas a aquest ensopiment, a aquesta malenconia de tardor que intenten apoderar-se de vosaltres. No resteu esclava dels vostres costums retrobats. Guardau aquest aire d'alegre salut que us escapa tan bé i que és el vostre millor maquillatge. Cal que no us arrisqueu a perdre, per peresa i mala organització de la vostra vida, el preciós benefici de les setmanes que heu passat a l'aire lliure: l'entrenament físic que heu adquirit, el gust per l'esport i per l'exercici quotidià.

Us vaig a traçar un programa. No serà sever, tranquil·litzeu-vos. Considero que us deueu a les vostres obligacions de treball i a les vostres ocupacions familiars. Però també és important que destineu un temps regular a l'esport, a la cultura física, a tenir cura de la vostra persona.
No us deixeu ni un moment de treva. Cal que us decidiu a organitzar-vos tot seguit, abans de perdre l'activitat, la vitalitat que us ha infós l'oxigen de les vostres vacances. Hi ha nombrosos esports que podreu practicar fàcilment a la ciutat. El tennis, una o dues vegades la setmana. La natació, també practicada regularment cada setmana. Ultra el benestar que hi notareu, la necessitat de mostrar-vos en maillots estimularà la vostra coquetria: observareu la "forma". Si voleu romandre belles, cal abans que res procurar no engreixar-vos. La vostra línia, la vostra silueta, tenen una gran importància en la conservació de la vostra joventut.

També podeu dedicar-vos al rem, i no us anomeno els esports com el bàquetbol, les curses a peu, etc., perquè ja demanen més afició.
Voleu que examinem juntes la distribució de les vostres jornades? No us lleueu massa tard. Hauréu dormit, naturalment, amb la finestra oberta. No hi ha res pitjor per a la salut i per al cutis que dormir en una habitació on l'aire no sigui renovat. Hom desobeeix en despertar-se les faccions desfetes, una pell seca i deslluïda, sense esclat, perquè la sang no ha circulat bé, els ulls inflats. No continuu aquesta descripció: estic segura que des de molt temps hauréu perdut el costum de fer circular l'aire fresc a la vostra habitació. Per tant, us despertareu després d'haver passat una nit en calma i haver dormit bé. Beveu un vas d'aigua fresca com la rosada, poseu-vos el maillot de gimnàstica i obriu una finestra de bat a bat. Fareu, atentament, alguns exercicis de cultura física. Ja sé que a l'hivern és necessari molt coratge quan un se sent fredollet i mal desvetllat. Però molt aviat el benestar que sentireu us imposarà aquesta obligació quotidiana.

Alguns exercicis de respiració per a començar:

Primer exercici. — Posició dreta. Els braços estirats al llarg del cos, aixequen-los lateralment el més amunt possible fins sobre el cap, tot fent una inspiració profunda. Torneu-los a la posició primitiva tot fent una expiració.

Segon exercici. — Posició dreta, però els avantbraços plegats al davant i les mans sobre el pit. Obriu els braços conservant la posició horitzontal i tireu-los el més enllà possible fent una inspiració profunda. Torneu els braços a la posició primitiva fent una expiració. Continueu amb els dos moviments clàssics per fortificar la cintura abdominal: Primer, aixecar el cos sense moure les cames, tot estant estirada a terra; segon, estirada a terra també feu alternativament amb cada cama el moviment de bicicleta.

Un dels millors exercicis per a la salut, per a la bona circulació de la sang, condició essencial d'un cutis bonic, és senzillament el de caminar! Però un caminar raonable, ràpid i ritmat, a l'aire lliure i no d'un pas ensopit pels carrers tot mirant les botigues. Tindreu el coratge d'imposar-vos una hora diària de caminar? Abans de dinar, si sens dubte la millor hora, però si a aquesta hora preferida no esteu lliures, reserveu-vos mitja hora abans de reprendre el vostre treball de la tarda i mitja hora al vespre.

Finalment, si podeu, procureu escapar-vos de la ciutat cada diumenge: aprofiteu-vos-en per a fer provisió d'aire salubre. Hom ignora massa la bellesa del camp en aquests dies de tardor. Els llargs passeigs, durant els quals caminaréu amb un bon pas igual i ràpid, us proporcionaran més plaer encara que durant l'estiu. L'esforç us semblarà menys penós. El vostre organisme se sentirà reviu. I quin recompensa millor, en arribar a casa, que un bon foc en una gran llar!

El foc animarà les vostres gaites enrogides per l'aire del defora. Estareu bonica i fresca, i saber-ho augmentarà la vostra bellesa. I l'endemà tornareu alegre, l'esperit clar i el cos àgil.

A aquest programa, de retorn, afegiré encara algunes recomanacions de prudència.

Procureu de no fer excessos en el menjar. Més endavant us recomanaré alguns règims que us permetran de conservar la vostra línia, però vull recomanar-vos ja, avui mateix, d'evitar els aliments amb massa espècies, les salses suculentos i massa grasses, l'excés de caça. Ho anomenarem, si voleu, de simple règim preventiu. Si esteu convidades a bons dinars o a copiosos berenars, observeu una mitja dieta l'endemà al matí. Mengeu lactícis, llegums verds, fruita.

No oblideu que al vostre cutis es reflecteixen tot seguit els excessos de gormandera. Ninon de Lencrós afirmava que devia el seu bonic cutis al fet que "no era entusiasta de la bona carn". I afegia que una dona té "grans probabilitats d'ésser bonica a condició de tenir bon caràcter..." Estigueu, doncs, de bon humor i somrieu!

No és un mitjà fàcil d'ésser belles?

CLAUDINA

Com es perden les clienteles

Una revista americana ha tingut la curiositat de buscar les raons que priven un comerç o una empresa de la seva clientela. I les xifres de l'estadística que s'ha obtingut comporten alguns ensenyaments.

Venedor impolít, 7 per 100; venedor incompetent, 3 per 100; venedor massa obsequios, 6 per 100; venedor indiferent, 2 per 100.

I pel gènere: preu massa elevat, 14 per 100; qualitat dolenta, 10 per 100; retard a lliurar la mercaderia, 10 per 100; mala presentació, 5 per 100; refús de canviar, 6 per 100; publicitat defectuosa, 10 per 100; insuficiència de gènere, 10 per 100.

CONSELL DE BELLESA

Les senyores un xic grans temen cridar l'atenció tornant-se rosses, però és que ignoren que amb CAMOMILA INTEA poden aclarir el seu cabell una mica en estany, ja que cosa favorable molt, trouz any i no crida l'atenció. Totes les perfloracions jenen CAMOMILA INTEA en flascos grans i petits; però no compreu imitacions, per si de cas; compreu alio acreditat. Si voleu opaquar, us prego que escriviu a l'apartat 33, Santander, AURISTELA.

Ulls de POLL
Ulls de gall
Gallinella,
Dufurien,
Alivi en un minut després d'aplicar els

Parches Zino
del Dr. Scholl

Suprimeixen el freu i presant del calpe, demanen-los 1'50 i 3 pla. capes a farmacia.

SALES PEDICO
del
DR. SCHOLL
Per a peus
cançats,
ardents
i dolorits

Contenen en forma concentrada totes les propietats de les algues dels Balears més famoses del món. Recomanades en el bany de peus i en general, en casos de reuma, cèlica, lumbago, gota, pell esquerçada, així com per a fàrtil, rentat de cap i altres usos de tocador. Superiores genades. — Heferrencia. — Purificadora. — Estimulants i barafastrosos. Preu: 1'50 peseta capsa. Exigiu als PHARMACIES ZINO i les SALES PEDICO al vostre treballador, puja que es venen en 327 poblacions d'Espanya i Balears, Canàries i Marroc. Si no, demaneu-los a Dr. Scholl, S. A., Poble de Ginebra, 21 i Canadà, 2.

Escolteu cada dia l'emissió
realitzada des de la redacció
de LA PUBLICITAT

LA MITJA HORA DE L'ESTUDIANT
de RADIO BARCELONA

Escolteu-la avui,
a les 21'15

Ràdio Manresa

El lector d'aquesta plana periòdica de radiodifusió de LA PUBLICITAT, en el transcurs de diverses setmanes ha pogut llegir diversos editorials dedicats a les emissions comarcals catalanes, que tan brillantment labora en pro de la radiodifusió autòctona.

Amb l'editorial d'avui completarem els anteriors en dedicar-lo al Ràdio Club Manresa.

A la comarca del Pla de Bages, la radiodifusió catalana hi és dignament representada per l'emissora Ràdio Manresa, que, ultra servir àmpliament els interessos de la seva comarca peculiar, abasta també el radi d'expansió a les comarques veïnes del Moianès, el Lluçanès i l'Alt i la Baixa Segarra.

Ràdio Manresa ha esdevingut emissora internacional en retransmetre importants programes de la radiodifusió europea. Les seves emissions són organitzades pel Ràdio Club, que té el seu estatge a l'esmentada ciutat de Manresa.

Per als manresans, la seva emissora local és un legítim orgull que tothora empenya degudament el prestigi de l'antiquíssima i venerable història de la ciutat.

Més d'una vegada, des dels cims del Montserrat hem aïrat, al lluny, la ciutat de Manresa, i des de les serres montserratines i per mitjà d'un aparell portàtil de ràdio, vàrem captar un bell dia l'emissió manresana. Des d'aquelles soledats immenses, la veu de l'emissora del Pla de Bages ens va sonar, més que mai, unida de fe i d'entusiasme en pro dels sentiments patriis de la nostra terra.

Des d'aquestes planes de LA PUBLICITAT encoratgem els manresans per tal que al redós de la seva antena continuïn laborant a fi que el desenvolupament de les activitats radiodifusores del Ràdio Club pugui augmentar més i més en major profit dels interessos morals i materials de la seva ciutat i alhora perquè també sigui un exponent que esporti ben amunt en el concert polític de les emissions europees el nom de Manresa i de la seva esplendorosa comarca.

En palesar aquests desigs no fem altra cosa que confiar en les virtuts cíviques, ben provades en el transcurs de la història, dels manresans.

JORDI DE VILAMAR

LA RADIODIFUSIÓ SUÏSSA
Heus ací una vista panoràmica de l'emissora del MontCeneri
(Foto Unió Ràdio. Prohibida la reproducció.)

El Museu d'Arqueologia

Avui, diumenge, a les dotze del migdia, la ciutat de Barcelona comptarà amb un nou i important museu. L'acte oficial de la inauguració serà a les dotze del migdia, a l'edifici que ha estat adquirit per l'Exposició Universal del 88, i en fundar-se la Junta de Museus, les col·leccions arqueològiques s'incrementaran, paral·lelament a les altres d'art, a la qual cosa contribuirà no poc l'excavació de la ciutat grega d'Empúries i la fundació del Servei d'Excavacions, avui de la Generalitat. Es reuneixen interessants sèries prehistòriques, documents importants de l'art ibèric, les troballes gregues d'Empúries, entre les quals hi ha escultures de primer ordre, com l'Esculapí.

Ja en 1919, la Junta de Museus organitzà la Secció Arqueològica, que constituïa un museu especial dintre del Museu de la Ciutadella, i que difícilment podia desenvolupar-se en l'espai limitat d'aquell edifici, i sense elements de treball, aleshores difícils d'obtenir.

Fa tres anys fou possible enfocar definitivament la reorganització definitiva dels Museus de la Ciutat, i aleshores se segregà el Museu d'Arqueologia, per al qual la Generalitat i l'Ajuntament constituïren un Patronat autònom especial, dels Museus d'Art, que seguíren encomanats a la Junta de Museus. Transllatats el Museu d'Art Medieval al Palau Nacional, i organitzat el Museu d'Art Decoratiu al Palau de Pedralbes, i en instal·lar-se el Parlament Català a l'edifici de la Ciutadella, l'Ajuntament concedí l'anomenat Palau de les Arts Gràfiques, del Parc de Montjuïc, al Patronat del Museu d'Arqueologia, perquè aquest hi fos dignament instal·lat.

El Patronat del Museu d'Arqueologia ha realitzat durant els tres darrers anys una tasca activíssima per tal d'arribar a la realització que ara és un fet. Havia, al mateix temps, format a emprendre les excavacions d'Empúries, amb subvencions del Comitat d'Amics d'Empúries, que s'acabava de fundar. També obtingué la part corresponent a l'antiguitat del vell Museu Arqueològic Provincial, de la Plaça del Rei, que l'Estat cedí a Barcelona, perquè s'unifiqués amb els Museus de la Ciutat. Per fi calgué emprendre costoses obres per tal d'habilitar l'edifici de les Arts Gràfiques. Avui es troba llest i disposat a ésser

Una professor explicant el circuit model de grans dimensions d'un receptor de vàlvules amb amplificador de baixa freqüència

UNA ESCOLA DE RADIODIFUSIÓ

L'Escola alemanya de Radiodifusió, patrocinada per la Secció de Propaganda del partit nacional-socialista del districte de Berlín, té per objecte ensenyar, primerament, a un cert nombre dels seus membres, així com també, després, a les persones pertanyents al comerç de la ràdio i als aficionats, els fonaments teòrics i coneixements pràctics que són necessaris per a la instal·lació i cura de receptors i petites emissores. L'Escola existeix des de fa un any i compta actualment amb uns mil alumnes. Hi ha diversos cursos en dues categories, amateurs i professionals; dintre de la primera categoria hi ha cursos per a principiants i avançats. Simultàniament els alumnes han de presenciar una sèrie de conferències a l'Acadèmia tècnica.

«Acció Educativa» per ràdio

COL·LABORACIÓ ENTRE L'ESCOLA I LA FAMILIA

La conferència d'aquesta setmana, primera de les que es donaran sobre aquest tema, ha anat a càrrec de la senyoreta Montserrat Roca, directora del Grup Ignasi Iglesias.

Exposà com destajaria que els pares cooperessin a la tasca del mestre. Jo voldria dir—digué—que els pares observessin el procés escolar de llurs fills i que hi intervinguessin discretament demanant-los explicacions sobre el treball que fan, la distribució del temps, com els exposen les lliçons, com les comprenen, etcètera. Res més loable que aquest afany d'identificació amb el fill.

Però si algun dia les vostres preguntes amaguessin més o menys el dubte envers l'actuació del mestre, jo us demano en gran manera que procureu dissimular el vostre estat d'esperit al vostre fill. Els pares han de maldir per adquirir una certitud de l'actuació bona, defectuosa o dolenta del mestre, i també de la influència del medi escolar; mai, però, no han de posar l'infant en aquesta actitud de sospita. Mudeu el fill d'escola, si convé, donant a l'acte el caire de satisfer una conveniència qualsevol. Car fer-ho així perquè l'infant no s'escandalitzi. No m'escamem la ingenuïtat de l'ànima infantil.

Voldria també una relació amistosa entre pares i mestres. L'aliança entre la família i els educadors hauria de prendre un caràcter sagrat. Amb l'ajut dels pares, l'escola podria ésser un fogar d'actuació social de molt abast.

LA PROXIMA CONFERENCIA

El dimarts vinent, dia 5 de novembre, a un quart de nou del vespre, el senyor Pere Vergers, director de l'Escola de Mar, donarà una conferència sobre «Col·laboració entre l'escola i la família». Serà donada, com sempre, per Ràdio Barcelona.

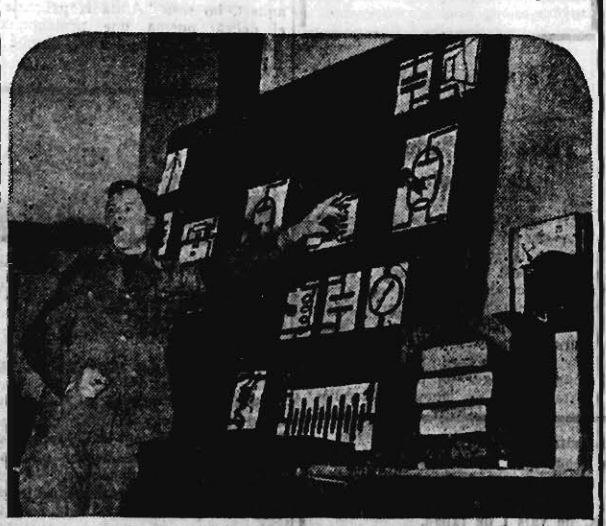
Les converses del «Miliu» de Ràdio Barcelona

Amb el fascicle sortit ahir fa setmanes que han estat publicats d'aquesta segona sèrie de les amenes «Lliçons de Català» del professor Artur Balot. Com en tots ells, ultra la correcció de barbarismes, que han donat un caràcter determinat a aquesta publicació, s'hi continua l'estudi del verb, començant en el fascicle anterior. També s'hi continuen els concursos que tan gran interès han despertat entre els habituals lectors d'aquestes «Converses»; és tan nombrosa la quantitat de treballs que es reben, que la tasca seleccionadora es fa molt difícil i, com que els exercicis acurats també són molts, cal fer un sorteig entre els creditors a premi. A cada fascicle es publica el resultat d'aquests concursos, amb el nom dels que han estat premiats.

Continuen essent molt atractius els «Barbarismes en acció». Il·lustrats pel notable artista A. Utrillo. Aquesta ha estat una gran pensada dels promotors de les tals «Converses», ja que fa que el públic distret es fixi en les incorreccions més corrents del nostre poble, i tingui així avinentesa de corregir-les més fàcilment.

Fem vots, una vegada més, perquè aquesta publicació continuï amb l'èxit esclatant que ha assolit fins ara.

Una escola de Ràdio a Alemanya

Una professor explicant el circuit model de grans dimensions d'un receptor de vàlvules amb amplificador de baixa freqüència

UNA ESCOLA DE RADIODIFUSIÓ

L'Escola alemanya de Radiodifusió, patrocinada per la Secció de Propaganda del partit nacional-socialista del districte de Berlín, té per objecte ensenyar, primerament, a un cert nombre dels seus membres, així com també, després, a les persones pertanyents al comerç de la ràdio i als aficionats, els fonaments teòrics i coneixements pràctics que són necessaris per a la instal·lació i cura de receptors i petites emissores. L'Escola existeix des de fa un any i compta actualment amb uns mil alumnes. Hi ha diversos cursos en dues categories, amateurs i professionals; dintre de la primera categoria hi ha cursos per a principiants i avançats. Simultàniament els alumnes han de presenciar una sèrie de conferències a l'Acadèmia tècnica.

Suïssa inaugura les emissores amb ones curtes

La «Societat Suïssa de Radiodifusió» instituirà a primers del proper mes de novembre les emissions regulars destinades als suïssos residents a l'estranger. Aquestes transmissions tindran lloc el primer diumenge de cada mes, a la vetlla, i seran repetides a mitja nit. La primera emissió se celebrarà sempre de 21'10 a 22'15 hores (hora de l'Europa Central) i serà efectuada per les tres emissores suïsses; tot seguit es retransmetrà el programa per les estacions de la Unió dels Amateurs suïssos d'ones curtes (USKA), que són les següents:

Estació	Ones	Freqüència	Estació destinada a
HB9B	21 m. 07	14.230 Kc.	Amèrica del Nord.
BH9H	42 m. 07	7.005 Kc.	Europa, Austràlia, Àfrica del Nord, Àfrica Central.
HB9J	20 m. 83	14.400 Kc.	Amèrica del Sud i Amèrica Central.

Per tal que tinguin una bona recepció a tots els països europeus, l'emissió serà repetida per les tres estacions emissores a les 24 hores (hora de l'Europa Central).

Amb el mateix intent, per tal d'assegurar una bona recepció als suïssos en alta mar, l'emissió serà efectuada a la mateixa hora i amb les mateixes condicions per l'estació de la Societat de Nacions HBL a Prúgins, amb una ona de 31 m. 27 (9.595 Kc.) i amb una ona de 28 m. 47 (7.797 Kc.). En altres ones ho radiaran les estacions dels «Amateurs Suïssos» d'ones curtes i ho transmetran a mitja nit.

HB9B, 21 m. 07, 14.230 Kc., per a l'Amèrica del Nord.

HB9AT, 20 m. 90, 14.290 Kc., per a les Índies Holandeses i Austràlia.

Aquestes darreres emissions se celebraran durant cinc mesos i en les dates següents:

7 d'octubre, 4 de novembre, 2 de desembre, 6 de gener i 3 de febrer.

Tots els estudis suïssos prendran part en aquests programes, que presentaran sota diverses formes molt variades, les tradicions del folklore dels diferents departaments de la Confederació Helvètica.

Noticiari

UNA NOVA MENA D'ANTENES

Segons la revista nord-americana «Variety» l'enginyer-cap de l'emissora WTAM Cleveland, Ohio, ha inventat una nova antena «anti-fading» i s'ha dirigit a la comissió federal de comunicacions per tal d'obtenir el corresponent permís per a la seva construcció. La nova antena, que elimina, segons diuen, el fading durant la nit i que és equivalent a un augment de la potència en 50 kw., és eridada a reemplaçar l'antena, en ús des de l'any 1928. S'espera que la nova antena augmentarà el radi d'acció de l'emissora en unes 14.000 mil·límetres i el nombre dels radiooients en 2.000.000. La torre tindrà una altura d'uns 160 metres, essent la seva amplitud transversal solament d'uns 2 metres. Un petit con de porcellana amb una base de 17 centímetres i mig de diàmetre, suporta tota l'estructura d'un pes total d'uns 45.000 quilos.

L'AMPLIFICADOR MES GRAN DEL MON

L'Institut d'Estudis Científics de Leningrad, després de dos anys de treballs ininterromputs està ultimant els detalls per tal d'efectuar la instal·lació de l'amplificador més gran del món, d'una potència de 20 kw. La potència dels amplificadors fabricats fins avui per les fàbriques soviètiques no passaven d'un kw. El nou amplificador serà instal·lat al Parc de Cultura i de Repòs de Leningrad. La construcció d'un nou edifici capaç per a 100.000 espectadors exigirà la instal·lació d'amplificadors d'una gran potència.

FRANCA TAMBE LLUITA CONTRA ELS PARASITS DE LA RADIO

Segons informa el Ministeri de Comunicacions, el servei per a la lluita contra els paràsits que ha començat suara el seu treball, havia executat a darrers de maig de l'any en curs 3.888 investigacions per tal de cercar les fonts de perturbacions. Es va ordenar als propietaris d'aquests aparells perturbadors, de suprimir aquests paràsits, perseguint-se els que no obien a la primera amonestació.

Addis Abeba. — Hom prepara actualment per als reporters i enginyers de T. S. F. nomenats per a difondre les operacions de guerra entre Itàlia i Abissínia, grans cartells amb els mots de: «Atenció!!! Reporters de Ràdio! No tireu pas!».

HONORS.

Se'n informa que l'enginyer cap de la B. B. C., Noel Ashbridge, ha estat honorat per haver prestat durant molts anys valuosos serveis a la radiodifusió anglesa.

PADEREWSKI DAVANT EL MICROFON

Hom conta que un dels enemics més asserbats de la ràdio, el cèlebre pianista Paderewski, ha estat guanyat a la causa de la ràdio. Fou en ocasió del seu cinquantè aniversari, que els seus millors alumnes li oferiren un concert que fou retransmès per les emissores poloneses. El mestre va poder escoltar aquest concert que li oferien els seus deixebles des de Suïssa, on llavors residia. El va commoure tant aquesta prova de simpatia, que havia fet possible la ràdio, que va prometre que d'aleshores

Ràdio per a tothom

OASP, 12, botiga - Telèfon 12260

DIVULGACIONS

QUINA HORA ÉS A...?

Quan és migdia a Algèria, Marroc, Portugal, Espanya, França, Bèlgica i Anglaterra... són les 12'30 a Holanda.

18 hores a Itàlia, Suïssa, Àustria, Hongria, Iugoslàvia, Txecoslovàquia, Polònia, Alemanya, Dinamarca, Suècia, Noruega i Lituània.

14 hores a Bulgària, Egipte, Finlàndia, Grècia, Rússia, Turquia, Romania, Síria i Palestina.

15 hores a Àrabia i a l'Irak.

El present horari pot servir per a captar a l'hora justa les diverses emissores d'aquests països.

Ràdio Barcelona E. A. J. - 1

Les grans emissions de la primera emissora de Catalunya

Entre altres importants actuacions a càrrec de renomats conjunts musicals o d'artistes de fama, destaquen per a la setmana entrant les següents importants emissions:

AVUI, DIUMENGE, 3/11/35. A les 10'30 hores.—SECCIÓ INFANTIL. Sessió al cinema ACTUALITATS, amb assistència de nens i nenes subscriptors de «RADIO BARCELONA», alguns dels quals actuaran davant el micròfon, recitant poesies i treballs en prosa, cantant, tocant instruments, etc. Interessant projecció de pel·lícules.

A les 12'00 hores.—Des del Museu d'Arqueologia de Barcelona (antig Palau de les Arts Gràfiques). Acte d'inauguració del Museu. Parlament de les autoritats.

A les 18'00 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 18'45 hores.—Emissió a càrrec del baix Antoni Picatoeste.

A les 19'45 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA. Valsos de Joan Strauss.

DILLUNS, 4/11/35. A les 18'30 hores.—Transmissió des del Palau de Comil·les: «La Musa catalana», conferència del senyor Comte de Güell, organitzada pels Amics de l'Art Vell.

A les 21'30 hores.—SARDANES. Concert per la Cobla Barcelonina Albert Martí.

A les 22'30 hores.—Transmissió des de l'estudi de Ràdio Club Sabadell. Concert per l'Orquestra de RADIO BARCELONA. Seleccions de sarsueles del mestre Fàbio Luna.

DIMARTS, 5/11/35. A les 18'00 hores.—Música de Cambra. Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí; Ferran Pérez Prió, violoncel.

A les 19'00 hores.—Des de l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya (Urgell, 187). Conferència pel senyor Felix Cardona, organitzada per l'Escola d'Informes. Tema: «Les meves darreres exploracions pels alts afluent de l'Amazones i a l'Orinoco».

A les 21'05 hores.—«Amenitats artístiques», presentades per «Perfumeria Parera», amb la col·laboració de valuosos elements.

A les 21'35 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 22'30 hores.—Recital de violí per Elisabet Coemans de Pérez Farràs. Pianista: Rosaura Coma.

A les 22'50 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA. Danses romanesques.

DIMECRES, 6/11/35. A les 21'05 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 21'30 hores.—RADIOTEATRE D'E. A. J. - 1. La comèdia castellana en dos actes, original dels germans Serafi i Joaquim Alvarez Quintero, que porta per títol: «El amor que pasa». Direcció: C. Angel Monedero.

DIJOUS, 7/11/35. A les 21'05 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 22'30 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA. Música espanyola.

DIVENDRES, 8/11/35. A les 18'00 hores.—Recital de piano per Rosaura Coma. Música clàssica.

A les 20'45 hores.—Programa setmanal FORD, retransmès per totes les emissores d'Unió Ràdio: Madrid, València, Sevilla, Sant Sebastià i Santiago de Compostela.

A les 22'30 hores.—Transmissió des de la «Granja Royal». Concert pel Sextet Toldrà.

DISSABTE, 9/11/35. A les 21'05 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 21'30 hores.—«Cançons Catalanes». Divulgació de cançons populars catalanes amb la cooperació de l'Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola Municipal de Música.

A les 22'30 hores.—Orquestra de RADIO BARCELONA.

A les 22'30 hores.—«Confidència», per Josep Carner.

A les 22'50 hores.—Música de Cambra. Juli Jarque, violí I; Miquel Torrents, violí II; Francesc Mussoles, viola; Ferran Pérez Prió, violoncel.

RADIO CLUB SABADELL E. A. J. 20

Escolteu les seves emissions i el servei especial que li facilita «La Paraula», diari parlat de Ràdio Barcelona, cada dia, a les 13 i a les 22'05.

RADIO VILANOVA E. A. J. 35

Escolteu les seves emissions i el servei especial que li facilita «La Paraula», diari parlat de Ràdio Barcelona, cada dia, a les 13 i a les 22'05.

DE L'ETIOPIA

El tam-tam i la T. S. F.

L'exèrcit italià a Abissínia disposa de modern material de T. S. F., que comprèn nombroses estacions de radiodifusió. En canvi d'Abissínia no té més que dues emissores de feble potència i l'exèrcit està desproveït d'estacions portàtils emissores i receptors.

No obstant les informacions s'estenen a Etiòpia amb una rapidesa extraordinària, gràcies al primitiu tam-tam.

Un cèlebre explorador anglès de l'Àfrica equatorial, Lawrence G. Green, ha arribat, a poc a poc, a Londres d'una llarga expedició per aquells països, i ha tingut avinentesa d'estudiar amb detalls la qüestió del tam-tam.

M. Green, que coneix una desena d'idiomes parlats pels negres, no ha pogut de cap de les maneres arribar a entendre aquesta mena de llenguatge convencional. Ha pogut, únicament, esbrinar que els que toquen el tam-tam s'exerceixen des de llur més petita edat, i arriben a assolir una gran perfecció per tal de produir els sons més fins, semblants a l'entonació de la veu humana.

El més extraordinari és que, malgrat l'existència d'uns 600 idiomes africans, la llengua del tam-tam és compresa per tota la població negra de l'Àfrica. De tal manera és així veritat, que un funcionari anglès que es trobava en plena selva en el moment de la mort de la reina Victòria, va assabentar-se de la notícia per mitjà d'un negre que l'havia reduïda per la veu del tam-tam.

A les regions llunyanes del cor de l'Abissínia ha estat el tam-tam que ha anunciat al poble la mobilització general. I la nova és va estendre quasi tan aviat com llançada pels mitjans que tenen les nacions més avançades.

CATALANS:

Llogin la revista

RADIO BARCELONA

la més antiga, l'única publicació setmanal catalana de radiodifusió. Des anya de publicació ininterrompuda.

TIRATGE: 25.000 EXEMPLARS

COLISEUM

Avui, a les 11, matinal

A partir de demà

2.ª SETMANAdel més grandios dels
espectacles que ha vist
la humanitat

Las Cruzadas

Tot Europa en armes
a la conquesta dels
Sants llocs

50 estels 8.000 artistes

El film gegant
del 1935-36

Es desparten localitats per demà dilluns, dimarts i dimecres

LES ESTRENES

"El delator"

Astoria Radio
Film parlat en anglès. - Adaptació de la novel·la "The Informer", de Liam O'Flaherty. - Director: John Ford. - Intèrprets: Victor MacLaglen, Margaret Graham, Heather Angel i Preston Foster.

Si l'adjectiu "formidable" tingues algun sentit, i ho diem perquè, a aquestes alçures, l'ús i l'abús que se n'ha fet li ha llevat tota significació, i l'ha convertit en un mot completament inexpressiu, si l'adjectiu "formidable" tingues algun sentit, doncs, diríem que "El delator" és un film formidable. Feia temps, en efecte, que no havíem vist una pel·lícula tan bona com aquesta. I segurament trigarem molt a veure'n una altra de semblant. Si "El delator" és un film formidable.

"El delator" és l'adaptació de la novel·la "The Informer", de Liam O'Flaherty. La seva acció transcorre a Dublín, el 1922, durant la darrera revolta del Sinn Féin. El seu protagonista és Gypo, un infel·lig que ha denunciat secretament el seu amic més íntim per cobrar una recompensa de vint lliures. El jove revolucionari delatats és executat per les tropes regulars. Enfollit pel remordiment i per la por de la venjança dels companys del mort, Gypo s'embarga, recorre desesperadament totes les tavernes i tots els prostíbuls del port, i, finalment, és jutjat per un tribunal secret de sim-fetners, i matat per un d'aquests. "El delator" passa, tot ell, durant una nit bolerosa de Dublín. Una boira feixuga, densa, opaca, ahucinant...

El començament d'aquest film és una peça d'antologia. I així té una importància considerable. Les primeres escenes d'un film, en efecte, són capitals. Si l'espectador és emocionat immediatament per la història, poden estar segurs que la seguirà amb docilitat. Però si les primeres escenes el deixen fred o el desorienten, és molt difícil que s'interessi a

TIVOLI

AVUI I CADA DIA
El film més combatut i més
aplaudit pels intel·ligents
UN EXIT VERITABLE
Obra mestra del
DOCTOR KAUFMAN
en espanyol

Alguns capítols del film:
1/ Amor, l'el de la Naturalesa.
Interessants lluites entre els animals per a la possessió de la femella. La procreació. Els grans mamífers, els còrvids, els grans felins i altres animals, en zel. - Les aranyes assassines dels seus esposos. - El naixement de l'home.

Aberracions de la Naturalesa: La noia amb pell de peix. L'home amb els peus d'animal. La dona sense baix ventre. L'home lleó. Visions reconstructives de l'èdip de pedra: L'home de les cavernes. L'ahir, l'avui i el demà.

NO APTA PER A MENORS D'EDAT

En el mateix programa:

La viuda soltera

la tan esperada opereta

EL CINEMA

vial. Bastant lent, també, el film no té gaire agilitat. Els americans, en acostumar-se a tanta finor i a tanta llarguesca, ens han fet tornar exigents.

S. G.

Tivoli.— EL ORIGEN DEL HOMBRE Y DE LA VIDA, un film de la UFA

Heus ací un film presentat com a científic. En realitat, l'única productora que es podia permetre una incursió en un tema tan delicat com el que ja preveu el títol, no podia ésser altra que la coneguda marca alemanya, Ufa. Ho diem perquè des de molt temps que el seu departament cultural ens ofereix cintes científiques — la major part d'elles de curt metratge — d'un valor innegable. Aquesta tasca és, doncs, la garantia d'aquest nou film.

No discutirem si la cinta respon a les exigències que semblen derivar-se del títol. Per la nostra banda, creiem que no. No obstant, científicament, moltes escenes tenen un marcat interès per la seva qualitat fotogràfica, que permet seguir els processos més curiosos de la vida dels insectes o dels peixos, entre altres.

El film s'ha dividit en diversos capítols. Comença en l'època que es creà el món, més ben dit, abans encara. Després explica quins foren els primers animals que el poblaran. Estudia també la procreació. En aquest aspecte destaquen les escenes de les aranyes. Un altre capítol va dedicat a les aberracions de la Natura. Pel lleng desfilen diversos exemples: una dona sense baix ventre; un home amb cames — millor dit, amb potes — d'animal; un home amb pell de lleó; una dona de dos-cents vint-i-set quilos...

Un altre capítol està dedicat a unes escenes reconstructives de l'èdip de Pedra. Més aviat fan gràcia i s'anaren del tot científic dels altres capítols.

Per últim en el darrer capítol "El ayer, el hoy y el mañana" hi ha potser massa filosofia. En ell es resumeixen algunes de les teories que s'han emportat per explicar l'origen de la vida i de l'home. Segons es desprèn del film, no descendim dels simis — tal com afirmava Darwin — descendim d'un home, que no era pas com nosaltres, sinó més aviat semblant als simis. De la descendència d'aquest home hi ha hagut descendents més afortunats que altres, i així es comprèn la diferència de races. Els orangutans també descendeixen d'aquest tipus d'home. Són els qui s'hi assemblen més.

Com a conclusions principals exposa que actualment l'home ja ha aconseguit el grau màxim de perfecció física i que d'aquí uns quants segles desaparirà el món de la diversitat de trets fisiològics i els colors, circumstàncies que determinen les races que ara es veuen pel món.

Heus ací, més o menys resumides, les teories del film, que fou declarat d'utilitat pedagògica per part del Govern alemany.

M. M.

Els estudis cinematogràfics anglesos de la Twickenham tal com quedaran després d'un formidable incendi que els ha destruït. A causa del foc, el ferrocarril que hi passa tocant hagué d'interrompre el servei. (F. Urbis Press.)

AVIAT A L'ASTORIA

"La Diosa del fuego", un film espectacular

La pedra filosofal, que canvia els més humils metalls per or de llei, i la font de Juvència, que dona l'eterna joventut: tals són els dos grans secrets que els homes vénen buscant

en va d'ençà de molts segles, amb l'ajut de la màgia i de la Ciència.

Dos joves savis han descobert, a la fi, que la flama de la vida emergeix d'una roca en un país misteriós allunyat del món per un imponent bloc de gelcs prehistòrics.

Les extraordinàries aventures d'a-

CINEMA NACIONAL

Imperio Argentina serà la protagonista de "Morena clara"

En el fort, encara, dels aplaudiments aconseguits per Imperio Argentina en la superproducció nacional "Noblezza baturra", Cifesa es disposa a preparar la filmació d'una nova pel·lícula espanyola: "Morena clara", basada en l'aplaudida obra del mateix títol, original dels senyors Guillén i Quintero.

"Morena clara" serà dirigida per l'excel·lent Florian Rey, la tasca del qual en "Noblezza baturra" tants elogis ha meregut del públic i premsa d'Espanya.

La filmació de "Morena clara" es farà ràpidament, i segons notícies, ja gairebé estan enllestits els escenaris on s'ha de filmar l'obra.

URQUINAONA

Amb el nou ball "EL RODEO". Compendi meravellós de rumba, de fox, de vals i de tango.

Matinal, a les 11. Tarda, a les 3.30. I a les 6, numerada especial. Nit, a les 10.

DOLORE DEL RIO

PAT O'BRIEN

Eva Tross BORTON

GUINER PARELL

LINA CARRILLO

film Warner Bros. First National

Per unos

OJOS NEGROS

per la formidable parella

"THE DE MARCOS"

Matinal, a les 11. Tarda, a les 3.30. I a les 6, numerada especial. Nit, a les 10.

Cinema Catalunya

Dimarts vinent, dia 5, per a delectar-vos, riure i divertir-vos sense fi, vegeu

CINEMA AMERICA

Un nou filu de la Paramount

"Rose of the Rancho", opereta de la Paramount, amb la qual debutarà al lleng Gladys Swarthout, notable cantant de l'època del teatre Metropol d'òpera de Nova York, ha entrat en producció.

Marion Gering, director, es proposa emprar més de tres-cents actors per a representar pintoresques escenes de la Califòrnia de 1852.

Una gran part de la pel·lícula serà filmada a l'aire lliure. Una excel·lent reproducció d'una "hacienda" espanyola ha estat construïda en una propietat que la Paramount posseeix al camp i en la qual la companyia entera s'allotjarà durant un mes.

William Le Baron, productor d'aquesta pel·lícula, es proposa repetir l'èxit de la seva famosa producció "Rio Rita", presentant una nova parella de còmics. En "Rio Rita", Le Baron presentà Wheeler and Wolsey, la fama dels quals està avui ben fonamentada. En "Rose of the Rancho", Le Baron ha reunit Willie Howard i Herb Williams, ambdós molt coneguts a Broadway. Howard té algunes curtes escenes al començament del cinema parlat. Williams no ha aparegut mai davant l'objectiu.

A més de Gladys Swarthout, el repartiment inclou John Boles, Charles Bickford, H. B. Warner, Grace Bradley, Charlotte Granville, Don Alvarado, Minor Watson i Henry Woods.

Ralph Rainger, i Leo Robin han compost deu cançons per a Gladys Swarthout, John Boles, Williams i Howard. Les que canta la senyoreta Swarthout estan especialment adaptades a la seva veu de mezzo-soprano.

EL LLENG AMERICA

"Princesita", successor de "Las cuatro hermanitas"

Una altra vegada al lleng el colorit retrospectiu d'Indiana, la seva vida rústica, tranquil·la, la seva placidesa. L'argument d'aquesta obra no és una història inventada, no és un assumpte construït a la lleugera, és, al contrari, una pàgina viscuda, sofrida per una important família americana de camperols que encara conserva pur el seu arbre geneològic.

El meravellós romànc que visqué Laddie amb la seva "Princesita" ha estat realitzat al lleng per l'excel·lent artista John Beal i per la bellíssima estrella Glòria Stuart.

La realitat i la ficció s'uneixen en aquesta obra amb el seu matís de perfecció tècnica, amb la suavitat del seu ambient i amb la interpretació dels seus actors, que superen tot el que fins avui s'ha portat al lleng.

Després de "Las cuatro hermanitas", "Princesita" arriba al lleng com a successor del que fou el film cini de l'any 1934. "Princesita" tal vegada serà el campió de 1935. Si no és aquest, ho serà "Anita la pelirroja", el delicat poema que protagonitza Anne Shirley i que pertany també a Ràdio Films.

20.000 DURS

pel·lícula espanyola realitzada a Barcelona

ARTISTES ESPANYOLS A HOLLYWOOD

Biografia de Rosita Díaz

Rosita Díaz nasqué a Madrid un 14 de setembre.

S'educà al convent del Sagrat Cor, de Madrid, on s'especialitzà en francès i literatura.

Mal no havia pensat d'ésser actriu fins que un amic de la família, advertint en ella marcat talent històric, li aconsellà que escoltés la carrera teatral. Assistí al Conservatori del Teatre Real, de Madrid, on estudià drama durant sis mesos, i quedà tan fascinada, que decidí dedicar-se en cos i ànima al teatre. Un dia anà a veure Caterina Balcena en la companyia de Martínez Sierra, i després de la representació passà a saludar-la. Li confià les seves ambicions teatrals, i pocs dies després feu el seu debut històric en un paper secundari de "El admirable Crichton".

Després de representar una gran varietat de papers durant sis mesos, Martínez Sierra li oferí un contracte per a ésser la dama jove de la companyia, i féu la seva primera presen-

tació com a tal en "Susana tiene un secreto". Durant dos anys i mig, aparegué en trenta-cinc obres. Algunes de les més populars foren "Amancebado", "Ave del paraíso" i d'altres, però la companyia partí en una tournée per l'Amèrica llatina i la família de Rosita no volgué que hi anés.

La companyia de Díaz Artigas, contractà immediatament, i s'apuntà marcats èxits personals en "El mundo blanco" i "Yidas cruzadas". L'any següent aconseguí que la seva família li donés el consentiment per anar amb la companyia Díaz Artigas a l'Amèrica llatina i aparegué a Mèxic, Cuba, Argentina, Montevideo, Brasil, Xile, Perú i Uruguai.

Tornà a Madrid el 7 de gener de 1935 després de trobar camí de París sota contracte amb la Paramount, per tal de representar un paper important en "Su noche de bodas". Per a aquesta companyia feu en espanyol "Lo mejor es ref" i "Un caballero de frac". També aparegué en una pel·lícula curta amb Maurice Chevalier.

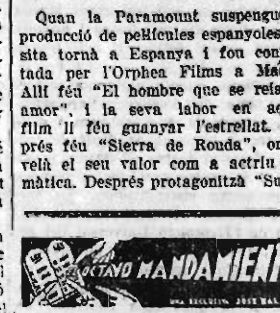
Alta escuela

UTILIS

RUDOLF FORSTER

I ANGELA SALLOKER

els dos artistes cim del cinema europeu en el film més artístic i de més emoció que s'ha produït.

Quant la Paramount suspengué la producció de pel·lícules espanyoles, Rosita tornà a Espanya i fou contractada per l'Orpheu Films a Madrid. Allí féu "El hombre que se reía de amor", i la seva labor en aquest film li féu guanyar l'estrellat. Després féu "Sierra de Ronda", on revelà el seu valor com a actriu dramàtica. Després protagonitzà "Susana tiene un secreto", en la versió teatral de la qual ja s'havia distingit.

La seva actuació en l'última pel·lícula espanyola "La Doloresa" és la memòria de tothom. La seva primera pel·lícula americana, una adaptació de la comèdia d'E. Jardiel Pella, "Angelina o el honor de un hombre", fou el primer èxit de 1934.

FANTASIO

Horri GARA

MORILL

DIOSES

DIVIERTEN

Opereta bufa espectacular

